ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Pavlem Pražákem ve věci

žalobkyně: **Heureka Group a.s.**, IČO 07822774
sídlem Karolinská 650/1, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M.
sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Google LLC**, reg. č. 3582691
sídlem Corporation Service Company, 251 Little Falls Drive,
DE19808 Wilmington, Spojené státy americké
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem,
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o zaplacení 394 857 000 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 250 000 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z této částky od 25. 6. 2020 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Co do částky 144 857 000 Kč s příslušenstvím se žaloba zamítá.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 025 985 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

IV. Návrh žalobkyně na zpřístupnění důkazních prostředků ze dne 14. 5. 2026 se zamítá.

V. Návrh žalované na zpřístupnění důkazních prostředků ze dne 25. 6. 2026 se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.V.

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

Odůvodnění:

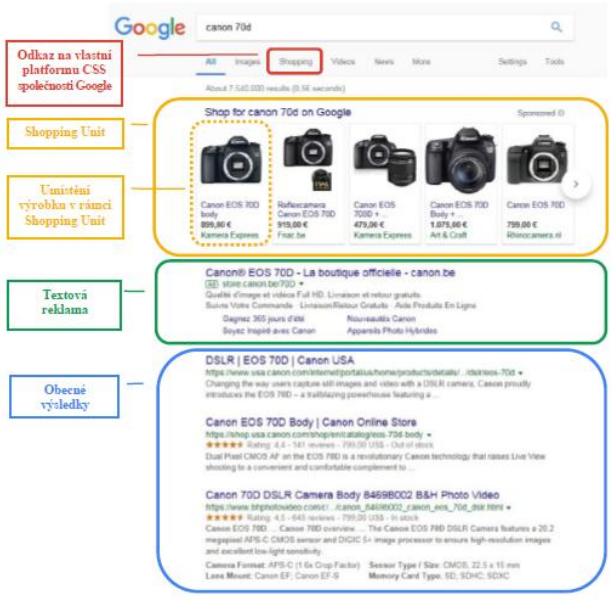
Tvrzení žalobkyně

1. **Žalobkyně** se po žalované domáhala zaplacení částky 394 857 000 Kč spolu s úrokem z prodlení. Uplatňovaná částka představuje ušlý zisk, který jí vznikl v období od 28. 2. 2013 do 27. 6. 2017 v důsledku zneužití dominantního postavení žalované na českém trhu služeb obecného vyhledávání na internetu.

2. Svůj nárok žalobkyně odůvodnila tím, že je provozovatelkou internetového portálu Heureka.cz a současně právní nástupkyní subjektů, které tento portál provozovaly v posuzovaném období. Portál Heureka.cz funguje (a v posuzovaném období fungoval) jako srovnávač cen konkrétních výrobků na různých e-shopech (tzv. *CSS – Comparison Shopping Service*). Po zadání klíčového slova do vyhledávacího pole portálu se uživateli zobrazí odkazy na nabídky odpovídajících výrobků v jednotlivých e-shopech, včetně údajů o jejich ceně a dalších specifikací. Navštíví-li uživatel prostřednictvím portálu žalobkyně e-shop konkrétního obchodníka, náleží žalobkyni za tuto návštěvu finanční odměna, jde o tzv. placený proklik. Poměr celkového počtu placených prokliků vůči celkovému počtu návštěv portálu žalobkyně tvoří tzv. *konverzní poměr*.

3. Žalovaná je provozovatelkou internetového vyhledávače Google. Vyhledávač provozovaný žalovanou lze naproti tomu charakterizovat jako vstupní bránu k internetu. Po zadání klíčových slov se uživateli zobrazí odkazy na příslušné webové stránky nejrůznějšího obsahu. Výsledky vyhledávání žalovaná ve svém vyhledávači v posuzovaném období zobrazovala a stále zobrazuje trojím způsobem. Základní kategorií jsou *výsledky obecného vyhledávání či organické výsledky*. Jde o odkazy v textové podobě, které se nacházejí ve spodní části stránky s výsledky. Nad nimi se zobrazují *placené výsledky* v podobě textové reklamy. Ty zobrazují odkazy na webové stránky ve formě placené inzerce skrze službu Google Ads. V nejvyšší, a tedy uživatelsky nejvýhodnější části stránky, se zobrazují výsledky v rámci tzv. *Shopping Units*. Shopping Units představují cenový srovnávač provozovaný samotnou žalovanou. V něm jsou zobrazeny produktové reklamy ve formě obrázků a popisů konkrétních výrobků, doplněné o informaci o ceně a o odkazy na e-shopy nabízející toto zboží.

4. Za proklik na e-shop skrze Shopping Units náleží žalované finanční odměna od obchodníka provozujícího tento e-shop, tj. jde o placený proklik stejně jako v případě srovnávače cen provozovaného žalobkyní. Uživatel mohl kromě využití Shopping Units přímo nad výsledky vyhledávání navštívit cíleně cenový srovnávač žalované (CSS) *Google Shopping* přímo prostřednictvím záložky *Nákupy - Shopping* v liště pod textovým zadávacím řádkem.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.V.

5. Žalovaná v posuzovaném období neumožňovala konkurenčním srovnávačům cen zobrazení v rámci Shopping Units. Odkazy na ně byly proto zobrazovány pouze ve výsledcích obecného vyhledávání, případně mezi placenými výsledky. Kromě toho žalovaná zobrazování ostatních cenových srovnávačů negativně potlačovala kombinací vyhledávacích algoritmů, nejvíce pak tzv. algoritmem „Panda“. To zapříčinilo, že konkurenční srovnávače cen byly posunuty níže než ostatní relevantní výsledky vyhledávání. Kombinací těchto faktorů, tedy jednak příznivějším zobrazováním vlastního srovnávače nad všemi výsledky a jednak odsouváním konkurenčních srovnávačů na horší pozice mezi výsledky vyhledávání, se žalovaná dopustila porušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 102 SFEU. Toto škodní jednání konstatovala Evropská komise ve svém rozhodnutí ze dne 27. 6. 2017, ve věci AT.39740. Za škodní jednání byla žalovaná sankcionována. Rozhodnutí Komise potvrdil Tribunál svým rozsudkem ze dne 10. 11. 2021, sp. zn. T-612/17, a dále Soudní dvůr EU v rozsudku ze dne 10. 9. 2024, sp. zn. C-48/22 P.

6. V důsledku škodního jednání vznikla žalobkyni škoda v podobě ušlého zisku, neboť se její portál mezi výsledky vyhledávání zobrazoval méně, a proto jej navštěvovalo i méně uživatelů. Prostřednictvím srovnávače žalobkyně tak bylo učiněno méně placených prokliků, než jak by tomu bylo za situace, kdy by se žalovaná škodního jednání nedopouštěla. Před zahájením škodního jednání totiž byl portál rychle se rozvíjejícím a úspěšným srovnávačem, jehož tržní podíl na poli tuzemských srovnávačů cen vzrostl v období od roku 2009 do února 2013 až na přibližně 49 %. Celkový růst byl podpořen i pozitivním vývojem na trhu e-commerce. Ten se vyznačoval rostoucím počtem uživatelů internetu a zákazníků e-shopů, jakož i zvyšujícím se obratem internetových obchodů a návštěvností cenových srovnávačů. Po zahájení škodního jednání se růst návštěvnosti a hospodářských výsledků portálu zpomalil a růstová křivka žalobkyně se postupně zplošťovala. V letech 2016 a 2017 došlo k poklesu návštěvnosti z vyhledávače Google, počtu placených prokliků i konverzního poměru. Neexistovala přitom žádná významná hospodářská, technologická, finanční ani provozní příčina, která by za obvyklého chodu věcí bránila pokračování dosavadního hospodářského růstu žalobkyně. Jedinou příčinou tedy je škodní jednání žalované. Čtyři tvrzené vedlejší příčiny stranou žalovanou (viz níže) jsou buď zanedbatelné, nebo jsou již plně obsaženy v základních datech a samokorekčních modelech znaleckého zkoumání, na základě něhož žalobkyně škodu vypočetla.

7. Výši ušlého zisku vyčíslila žalobkyně prostřednictvím znaleckých posudků. V nich došli znalci pomocí čtyř různých modelů k závěru, jak by se ekonomická situace žalobkyně vyvíjela za podmínek, kdy by se žalovaná nedopouštěla škodního jednání. To bylo v průběhu řízení zpřesněno o další dva modelové výpočty, jejichž základním východiskem byla reálná data o skutečné návštěvnosti portálu žalobkyně skrze vyhledávač žalované. Tato data poskytla sama žalovaná. Ušlý zisk tedy žalobkyně určila jako rozdíl tržeb, kterých by dosáhla nebýt škodního jednání žalované, a tržeb, kterých v posuzovaném období skutečně dosáhla, a to po zohlednění navýšených variabilních nákladů (přímé marketingové náklady na proklik). Výsledná hodnota byla pak upravena s ohledem na časovou hodnotu peněz.

8. Žalobkyně v reakci na vyjádření žalované (viz níže) odmítla, že by rozhodnutí Komise dokládalo pouze potenciální účinky škodního jednání. Podle žalobkyně škodní jednání objektivně odklonilo návštěvnost od portálu Heureka.cz a ekonomický dopad na její podnikání vyplývá již z rozhodnutí Komise, skutečného vývoje návštěvnosti a znaleckého posouzení. Žalobkyně tuto argumentaci podpořila odkazem na rozsudek SDEU ze dne 10. 9. 2024 (věc C-48/22 P Google Shopping) a rozsudek Tribunálu (T-612/17), které výslovně potvrdily reálný úbytek provozu u konkurenčních srovnávačů. Dále odkázala na řadu rozsudků evropských soudů (věci Idealo a Producto v Německu, AMC a Twenga ve Francii, Wolfson v Nizozemsku a PriceRunner ve Švédsku).

9. V návaznosti na námitku promlčení, kterou uplatnila žalovaná, žalobkyně argumentovala ve prospěch závěru, že škodní jednání mělo povahu trvajícího porušení. To tvořilo jeden nedělitelný protiprávní stav. Promlčecí lhůta proto nemohla začít běžet před ukončením tohoto

stavu. K tomu došlo nejdříve dne 27. 6. 2017, případně až v září 2017, kdy žalovaná zavedla opatření přijatá v návaznosti na rozhodnutí Komise. To platí tím spíše, když před vydáním rozhodnutí Komise neměla žalobkyně dostatečnou vědomost o všech rozhodných okolnostech. Samotné podezření na protisoutěžní jednání ani znalost obchodní skupiny žalované nestačily k formulování a prokázání nároku na náhradu škody. Vědomost o protiprávním jednání, odpovědné osobě, škodě a jejich vzájemné souvislosti byla dostatečně založena nejdříve rozhodnutím Komise ze dne 27. 6. 2017. Nadto výklad práva EU, podle něhož by promlčecí doba běžela již v průběhu dlouhodobého protisoutěžního jednání a před zpřístupněním informací nezbytných k žalobě, by výkon práva na náhradu škody znemožňoval nebo nadměrně ztěžoval.

Vyjádření žalované

10. **Žalovaná** navrhla zamítnutí žaloby. Nezpochybňovala, že Komise svým rozhodnutím konstatovala, že žalovaná porušila čl. 102 SFEU tím, že zvýhodňovala umisťování a zobrazování vlastní služby pro porovnávání nabídek a zároveň potlačovala zobrazování výsledků vedoucích ke konkurenčním srovnávačům zboží. Sporné však podle žalované bylo, zda žalobkyni v této souvislosti vznikla konkrétní škoda. Z rozhodnutí Komise nelze dovozovat závěr o příčinné souvislosti mezi posuzovaným jednáním a tvrzeným ušlým ziskem ani existenci ušlého zisku jako takového. Je třeba rozlišit veřejnoprávní a soukromoprávní prosazování soutěžního práva. Rozhodnutí Komise bylo zaměřeno na ochranu hospodářské soutěže jako celku a Komise pro účely zjištění porušení nebyla povinna prokazovat skutečné účinky jednání na jednotlivé soutěžitele. Postačovalo zjištění, že jednání bylo způsobilé mít nebo pravděpodobně mělo protisoutěžní účinky.

11. Žalobkyně při kalkulaci tvrzené škody nesprávně stanovila tzv. hypotetický scénář, tj. kontrafaktuální (hypotetický) stav, který by nastal, nebýt škodního jednání žalované. S tím souvisí i nesprávná metodika použitá ve znaleckém posudku, o který žalobkyně svůj nárok opírá. Při stanovení hypotetického scénáře je třeba vyjít z toho, že samotná existence služby Google Nákupy, záložky Nákupy či produktových reklam nebo ani umístění Shopping Units nebyla shledána protiprávní. Žalovaná navíc dne 28. 9. 2017 v reakci na rozhodnutí Komise zavedla opatření, kterým zpřístupnila Shopping Units i konkurenčním cenovým srovnávačům za rovných podmínek. Pozice zde jsou od té doby přidělovány v aukci, která nerozlišuje podle identity cenového srovnávače. Žalovaná tedy neukončila provoz služby Google Nákupy ani neodstranila Shopping Units, ale změnila podmínky přístupu k nim. Správný hypotetický scénář tedy nemůže vycházet z předpokladu, že by žalovaná vůbec nevstoupila na český trh cenových srovnávačů nebo že by Shopping Units neexistovaly. Ani samotné rozhodnutí Komise žádnou takovou povinnost žalované neuložilo. Za pravděpodobný alternativní scénář proto žalovaná považuje situaci odpovídající opatření zavedenému v září 2017, tedy existenci Shopping Units s rovným přístupem jednotlivých cenových srovnávačů. Při vytvoření hypotetického scénáře nelze – jak to činí žalobkyně – vyjít bez dalšího ze situace před únorem 2013, kdy žalovaná na českém trhu nepůsobila a Shopping Units zde neexistovaly. Takový scénář není realistický, nezohledňuje možnost zákonného alternativního chování žalované, další vývoj trhu ani skutečnost, že Shopping Units, Google Nákupy a další služby mohly na trhu působit za nediskriminačních podmínek.

12. Kromě toho žalobkyně vychází z nesprávné úvahy o hypotetickém vývoji návštěvnosti svého portálu a dochází k nesprávnému závěru ohledně vztahu příčinné souvislosti mezi škodním jednáním a poklesem rychlosti růstu návštěvnosti stránek heureka.cz. V posuzovaném období totiž existovaly jiné významné příčiny, jež byly způsobilé vývoj návštěvnosti ovlivnit. Jde o odchod klíčových inzerentů (tzv. bojkot Alzy), rozmach globálních nákupních platforem (např. Amazon, eBay), vstup nové specializované konkurence na trh srovnávačů (např. favi.cz či glami.cz) a změny spotřebitelského chování a technologický vývoj (zejména přesun uživatelů ke specializovaným mobilním aplikacím). Stejně tak je nesprávný předpoklad žalobkyně, že by návštěvnost portálu rostla po celou dobu stejným tempem jako v letech 2009 až 2013. V prvních letech podnikání bývá

běžné dosahovat velmi vysokého procentuálního růstu, s postupným růstem společnosti se však tempo růstu přirozeně zpomaluje. Výsledky prvních několika let proto nelze jednoduše extrapolovat do budoucnosti a předpokládat, že stejné tempo růstu bude dlouhodobě pokračovat. To se ostatně projevilo například na Slovensku, kde v posuzovaném období ke škodnímu jednání nedocházelo, avšak růst návštěvnosti Heureky ze stránek Google postupně zpomaloval. Zpomalení růstu návštěvnosti tak nelze samo o sobě přičíst škodnímu jednání žalované.

13. Přihlédnout je třeba i k tomu, že jednotlivé produktové reklamy v Shopping Units vedly uživatele zpravidla přímo na stránky příslušného obchodníka, nikoli na webovou stránku Google Nákupy. Shopping Units se navíc zobrazovaly pouze u některých produktových dotazů a pouze tehdy, pokud produktové reklamy splňovaly kritéria relevance a kvality. Byly součástí omezeného reklamního prostoru a soutěžily o zobrazení s textovými reklamami. Proto nelze automaticky předpokládat, že každý proklik v Shopping Units představoval návštěvnost odňatou konkurenčnímu cenovému srovnávači. Je třeba rozlišovat externí prokliky vedoucí na stránky obchodníků, interní prokliky vedoucí na Google Nákupy a prokliky na záložku „Nákupy", která nebyla součástí protiprávního jednání. Pokud jde o použité regresní modely ve znaleckém posudku, který žalobkyně předložila, není zde dostatečně odůvodněn výběr vysvětlujících proměnných, pročež vyvstává riziko zdánlivé korelace. Pro modelaci byla navíc použita data z období před posuzovaným jednáním, která nedokážou zachytit následný dynamický vývoj elektronického obchodování, včetně výše uvedených alternativních příčin. Výpočet použitý žalobkyní ke stanovení výše škody trpí i dalšími zásadními vadami. Takovou podstatnou vadou je tzv. test stropu postavený na „teorii univerza" prokliků. Jedna z užitých metod totiž přisuzuje portálu Heureka více ušlých návštěv, než byl celkový objem prokliků, které české Shopping Units za celé období vygenerovaly pro všechny subjekty. Jinými slovy řečeno, má-li ušlý zisk spočívat v odklonu prokliků od portálu žalobkyně k portálu žalované, nemůže tento odkloněný počet převyšovat celkový počet prokliků, které sama žalovaná zaznamenala. Konečně byly podle žalované nesprávně vyčísleny variabilní náklady spojené s hypotetickou vyšší návštěvností stránek žalobkyně, které je třeba zohlednit. Je počítáno jen s náklady „*Direct SEM&SEO*" (Search Engine Marketing & Search Engine Optimization), tedy přímými marketingovými náklady vynaloženými na nákup a získávání placené návštěvnosti z internetových vyhledávačů. Zvýšení návštěvnosti, konverzí a výnosů by však vyvolalo i další náklady, zejména výdaje na IT infrastrukturu, zaměstnance, marketing, vývoj produktů a zákaznický servis.

14. Lze tedy shrnout, že samotná možnost, že jednání žalované ovlivnilo podnikání žalobkyně, ani obecná úvaha o potenciálních účincích nepostačují k závěru o skutečném vzniku škody na straně žalobkyně. Žalobkyně neprokázala vznik škody, neboť není postaveno najisto, že by portál žalobkyně dosahoval růstu ve stejném tempu jako v období před škodním jednáním. Samotná skutečnost, že růst nedosáhl hodnot očekávaných žalobkyní, neprokazuje vznik škody. Žalobkyně kromě toho neprokázala ani vztah příčiny a následku mezi škodním jednáním a tvrzeným ušlým ziskem. Znalecké posudky, které žalobkyně předložila, dovozují příčinnou souvislost kruhem. Vycházejí totiž z pokynu či předpokladu žalobkyně, že jí jednáním žalované vznikla škoda, a následně tento předpoklad používají při výpočtu její výše. Rozhodnutí Komise přitom neobsahuje zjištění, že by jednání žalované skutečně odvedlo konkrétní návštěvnost z portálu Heureka.cz.

15. Kromě výše uvedené argumentace žalovaná vznesla námitku promlčení. Podle žalované šlo z hlediska náhrady škody o jednotlivá opakující se jednání a o postupně vznikající dílčí škody, které mohly být samostatně uplatňovány a promlčovaly se odděleně. Počátek subjektivní promlčecí doby je tak spojen s okamžikem, kdy se žalobkyně dozvěděla nebo mohla dozvědět o škodě a o osobě odpovědné za její náhradu. To není podmíněno znalostí přesné výše škody, právní kvalifikací jednání ani pravomocným rozhodnutím soutěžního orgánu. Takovou vědomost mohla žalobkyně získat již od února 2013, nejpozději však v květnu 2014.

Procesní okolnosti

16. V řízení bylo třeba se po právní stránce zabývat důvodností vznesené námitky promlčení. Posouzení otázek spojených s promlčením uplatněného nároku přitom nebylo pouhou věcí aplikace českého práva, nýbrž se týkalo výkladu práva unijního, a to přinejmenším ze čtyř důvodů. Prvním důvodem byla problematika intertemporality a transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (dále jen „směrnice"). Protiprávní jednání žalované totiž započalo v únoru 2013, tj. před vstupem směrnice v platnost (dne 25. 12. 2014), a trvalo do 27. 6. 2017, tj. po uplynutí transpoziční lhůty dne 27. 12. 2016. Český prováděcí zákon č. 262/2017 Sb. o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (dále jen „NáhŠkHS") však nabyl účinnosti až 1. 9. 2017. Bylo tedy třeba vyřešit, zda se nová pravidla promlčení dle čl. 10 směrnice vztahují na celou škodu, nebo zda na část jednání před transpozicí dopadá stará vnitrostátní úprava. S tím souvisejícím druhým důvodem byla otázka přímé aplikace čl. 102 SFEU a zásada efektivity. Třetím důvodem byla potřeba výkladu soukromoprávního protisoutěžního deliktu ve smyslu unijního práva. Konkrétně bylo třeba stanovit, zda je na místě vyjít z koncepce, že při trvajícím protiprávním jednání spočívajícím ve zneužití dominantního postavení ve smyslu čl. 102 SFEU vznikají dílčí škody po dnech, přičemž se postupně promlčují v samostatných subjektivních promlčecích lhůtách od okamžiku vědomosti o nich, nebo z koncepce jediného a trvajícího protiprávního jednání, u něhož nemůže začít běžet promlčecí lhůta, dokud protiprávní jednání neskončí jako celek. Konečně pak bylo třeba zodpovědět otázku, zda promlčecí lhůta může začít běžet již během šetření Komise a uplynout ještě před vydáním jejího rozhodnutí.

17. Zdejší soud se tedy v této věci podle čl. 267 SFEU obrátil na Soudní dvůr Evropské unie s žádostí o zodpovězení předběžných otázek. O předběžných otázkách SDEU rozhodl rozsudkem ze dne 18. 4. 2024, sp. zn. C-605/21, tak, že článek 10 směrnice, jakož i článek 102 SFEU a zásada efektivity musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, jak ji vykládají příslušné vnitrostátní soudy, která v případě žalob na náhradu škody způsobené trvajícím nebo pokračujícím porušováním pravidel unijního práva hospodářské soutěže stanoví tříletou promlčecí lhůtu, jež: začíná běžet samostatně a zvlášť pro každou dílčí škodu plynoucí z takového porušování od okamžiku, kdy poškozený získá nebo lze přiměřeně předpokládat, že získal vědomost o tom, že mu byla způsobena taková dílčí škoda, a o tom, kdo je povinen k její náhradě, aniž poškozený získal vědomost o tom, že předmětné jednání je porušením pravidel hospodářské soutěže, a aniž bylo toto porušování ukončeno, a po dobu, kdy Evropská komise ve vztahu k takovému porušování provádí šetření, nemůže být pozastavena ani přerušena. Článek 10 směrnice kromě toho takové právní úpravě brání i z toho důvodu, že nestanoví, že se běh promlčecí lhůty pozastavuje přinejmenším po dobu jednoho roku poté, co rozhodnutí o tomto porušování nabylo právní moci. SDEU kromě toho odkázal i na *rozsudek ze dne 22. června 2022, Volvo a DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, body 56, 57 a 61*). Tímto výkladem unijního práva je soud nadále vázán (viz např. *rozsudek ze dne 24. června 1969, Milch-, Fett – und Eierkontor, 29/68, Recueil, s. 165, bod 3; ze dne 3. února 1977, Benedetti, 52/76, Recueil, s. 163, bod 26; usnesení ze dne 5. března 1986, Wünsche, 69/85, Recueil, s. 947, bod 13, a rozsudek ze dne 14. prosince 2000, Fazenda Pública, C-446/98, Recueil, s. I-11435, bod 49*). Konkrétně tedy soud v souladu se zodpovězenými předběžnými otázkami posoudil vznesenou námitku promlčení, jak je podrobně odůvodněno níže (viz odst. 147 tohoto odůvodnění).

K protiprávnímu jednání žalované

18. Žalovaná zneužívala svého dominantního postavení na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP), včetně České republiky. Protiprávní jednání spočívalo v tom, že omezila provoz ze svých stránek s výsledky obecného vyhledávání směrem ke konkurenčním srovnávačům cen a zvýšila tento provoz směrem ke svému

vlastnímu srovnávači výrobků, resp. svůj vlastní srovnávač cen systematicky stavěla do prvořadé pozice. Toto škodní jednání mohlo mít nebo pravděpodobně mělo protisoutěžní účinky na těchto třinácti vnitrostátních trzích se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků, ale také na uvedených trzích s obecným vyhledáváním. Škodní jednání započalo v únoru 2013 a ke dni vydání rozhodnutí Komise, tj. k 27. 6. 2017, nadále vyvolávalo účinky. Za to Komise žalované a její mateřské společnosti Alphabet uložila pokutu ve výši 2 424 495 000 EUR a povinnost, aby škodní jednání do 90 dnů ukončila a zajistila pro konkurenční srovnávače cen rovné podmínky. [*Zjištěno z rozhodnutí Komise ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. C(2017) 4444*].

19. Rozsudkem ze dne 10. 11. 2021 Tribunál v podstatné části zamítl žalobu žalované proti rozhodnutí Komise. Potvrdil přitom skutková i právní zjištění Komise o protisoutěžním jednání žalované spočívajícím ve zneužití dominantního postavení na trzích se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků (trh CSS). Tribunál potvrdil, že protiprávní jednání žalované nespočívalo v pouhé existenci služby Google Nákupy nebo v samotném zobrazování Shopping Units, ale v kombinaci dvou diskriminačních praktik: (1) *promotion* – přednostní a vizuálně atraktivní umístění výsledků vlastního srovnávače (*Product Universals a Shopping Units*) na horních pozicích stránky s výsledky vyhledávání (*SERP - search engine results page*) a (2) *demotion* – současné algoritmické potlačování výsledků konkurenčních srovnávačů (včetně Heureky) na nižší a méně viditelné pozice pomocí algoritmů úpravy řazení (zejména algoritmu Panda). Tribunál odmítl požadavek žalované na vyhotovení hypotetického scénáře, který by posuzoval účinky *promotion* a *demotion* odděleně. Konstatoval, že protisoutěžní účinek způsobil kombinovaný efekt obou praktik, jakýkoliv realistický hypotetický scénář musí odstranit obě složky deliktu současně. [*Zjištěno z rozsudku Tribunálu ze dne 10. 11. 2021, Google a Alphabet v. Komise (Google Shopping), sp. zn. T-612/17, zejm. body 374 - 379*].

20. Rozsudkem velkého senátu ze dne 10. 9. 2024 SDEU v plném rozsahu zamítl kasační opravný prostředek žalované a v celém rozsahu potvrdil věcné závěry Tribunálu i rozhodnutí Komise týkající se trhu srovnávačů cen. SDEU potvrdil, že jednání žalované představovalo zneužití dominantního postavení dle čl. 102 SFEU formou diskriminačního upřednostňování vlastní služby (*promotion - self-preferencing*) spojeného s potlačováním konkurentů (*demotion*). SDEU konstatoval, že v daném případě je na místě stanovit hypotetický scénář tak, že v něm nebude obsažena ani jedna z těchto dvou složek deliktu. Protisoutěžního účinku bylo totiž dosaženo právě jejich kombinací. (*Zjištěno z rozsudku SDEU ze dne 10. 9. 2024, Google a Alphabet v. Komise, sp. zn. C-48/22 P, zejm. body 113, 241–247 a 263–267*).

K povaze podnikání účastnic

21. Žalobkyně provozuje (a v posuzovaném období provozovala) na webovém portálu Heureka.cz službu porovnávání prodejních nabídek (*službu CSS*). Rozhodující část jejích výnosů plyne z režimu PPC (*pay per click*), v němž internetoví obchodníci platí žalobkyni za proklik uživatele z portálu Heureka.cz na konkrétní nabídku na e-shopu obchodníka. Samotná návštěva portálu Heureka.cz žalobkyni výnos nevytváří. Výnos vznikne až v okamžiku, kdy návštěvník na tomto portálu klikne na nabídku některého z internetových obchodníků, za což tento obchodník zaplatí žalobkyni sjednanou cenu za proklik. Výše výnosů z PPC tak závisí na třech veličinách:

    - počtu návštěv portálu Heureka.cz (tzv. provoz či *traffic*);
    - podílu takových návštěv, které vedly k placenému prokliku na nabídku internetového obchodníka ve vztahu ke všem návštěvám (tzv. konverzní poměr); a
    - průměrné ceně, kterou obchodník žalobkyni za jeden takový proklik zaplatil (tzv. *CPC – cost per click)*.

Poměr celkových návštěv vedoucích k placenému prokliku a celkového provozu představuje konverzní poměr. Ten se pohybuje přibližně mezi 43 % a 54 %. Cena za jeden proklik je označována jako *CPC*. Matematicky se jedná o následující vztah:

$$\text{výnosy PPC} = \text{návštěvnost} \times \text{konverzní poměr} \times \text{CPC}.$$

(*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020*).

22. Žalovaná provozuje internetový vyhledávač Google, jehož prostřednictvím mohou uživatelé po zadání vyhledávacího dotazu vyhledat a navštívit internetové stránky odpovídající jejich požadavku. Výsledky vyhledávání se uživateli zobrazují na stránce s obecnými výsledky vyhledávání (*výsledky SERP*). Tyto výsledky v posuzovaném období zahrnují jednak obecné (organické) výsledky, jednak placené reklamní výsledky (skrze službu *Google Ads*) a jednak specializované reklamní výsledky (*PLA – Product Listing Ads,* čili produktové reklamy) vztahující se ke konkrétním výrobkům a jejich prodejním nabídkám, zobrazené v sekci *Shopping Units*. (*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020, shodných tvrzení účastníků a screenshotu z portálu Heuréka – vysvětlení, jak funguje řazení e-shopů a PPC systém).*

23. Obecný vyhledávač žalované představuje pro uživatele významný prostředek přístupu k internetovým stránkám, které uživatel předem neznal nebo jejichž přesnou adresu přímo nezadal (zadal pouze určité klíčové slovo nebo slova, např. název vyhledávaného zboží). Umístění výsledku ve vyhledávači má pak podstatný vliv na pravděpodobnost, že uživatel na příslušný odkaz klikne. Pozornost uživatelů a jejich prokliky se soustřeďovaly zejména na výsledky zobrazené na prvních pozicích první stránky vyhledávání. Přibližně 95 % všech prokliků na obecné výsledky připadalo na prvních deset výsledků a pravděpodobnost prokliku se s každou nižší pozicí snižovala. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ze dne 27. 6. 2017, sp. zn. C(2017) 4444, bod 457 a tam zmíněných empirických studií.*)

24. Významným zdrojem návštěvnosti portálu žalobkyně byly placené reklamní a organické výsledky obecného vyhledávače žalované. Uživatel, který prostřednictvím vyhledávače žalované hledal určitý výrobek, cenu výrobku nebo jeho prodejce, mohl z výsledků vyhledávání přejít na portál Heureka.cz a na něm porovnat nabídky různých internetových obchodníků. V případě žalobkyně tak fungovala následující posloupnost, která jí přinášela výnosy:

    1. uživatel zadá název konkrétního či obecného zboží do vyhledávače žalované;
    2. ve vyhledávači se buď v rámci reklamy (placený výsledek), nebo v rámci obecného výsledku zobrazí portál žalobkyně;
    3. uživatel klikne na portál žalobkyně (návštěva);
    4. v portálu žalobkyně klikne na internetový obchod třetí strany (placený proklik);
    5. žalobkyni za tento proklik náleží od třetí strany (obchodníka) odměna (výše odměny vyjádřena jako CPC).

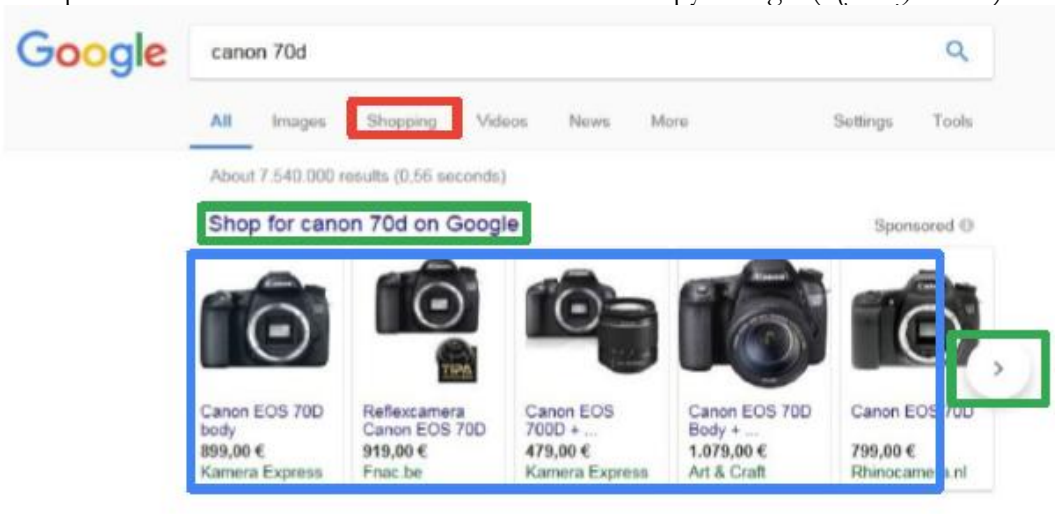
    Převažujícím zdrojem návštěvnosti portálu žalobkyně byly výsledky organického vyhledávání (v jednotlivých letech posuzovaného období 53,4 % - 59,6 %). (*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020 a screenshotu z portálu Heuréka – vysvětlení, jak funguje řazení e-shopů a PPC systém).*

K povaze škodního jednání žalované

25. V roce 2013 přestala žalovaná na stránce obecných výsledků vyhledávání zobrazovat sdružené organické výsledky vyhledávání označované jako *Product Universal* (v případě, že byl hledán výrobek či informace o něm) a rozšířené textové reklamy. Místo toho začala zobrazovat sdružené reklamy na výrobky (*Shopping Units*), dále prosté textové reklamy a následně výsledky obecného vyhledávání. Shopping Units byly vizuálně oddělenou skupinou produktových reklam. Zobrazovaly se v nich fotografie výrobků, jejich ceny a odkazy na nabídky obchodníků. Fungovaly přitom jako vlastní cenový srovnávač žalované. Za inzerci v rámci *Shopping Units* platili obchodníci žalované odměnu. Kliknutím na konkrétní produktovou reklamu v *Shopping Units* byl uživatel přesměrován přímo na stránku příslušného obchodníka. Cenový srovnávač žalované byl dále přístupný i samostatně na kartě se službou Nákupy Google (*Google Shopping)*, ve které se zobrazovaly také placené reklamy konkrétních obchodníků a kliknutí na takovou reklamu opět představovalo placený proklik. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, body 30 – 39, 394, 410 – 420).*

26. K cenovému srovnávači žalované měl uživatel po vyhledání produktu v obecném vyhledávači přístup třemi různými způsoby:

- *externími prokliky* – uživatel kliknul na konkrétní produkt (resp. *PLA*) přímo v *Shopping Units* umístěné nad textovými reklamami a organickými výsledky vyhledávání; takový proklik jej přesměroval přímo na stránky obchodníka a pro žalovanou představoval placený proklik (*označeno modře)*;
- *interními prokliky* – uživatel kliknul na navigační prvek – šipku na pravém okraji *Shopping Units* nebo textový odkaz *shop for…* nad obrázky produktů; tento odkaz přesměroval uživatele na samostatnou kartu Nákupy Google, kde se mu zobrazilo ještě více odkazů na různé e-shopy nabízející vyhledávané zboží (*označeny zeleně)*;
- *prokliky na záložku v menu* – uživatel kliknul přímo na záložku Nákupy Google, která jej přesměrovala rovněž na samostatnou kartu Nákupy Google (*označeny červeně*).

(*Shodné tvrzení účastníků, které vzal soud za své skutkové zjištění - § 120 odst. 3 o. s. ř., zároveň zjištěno z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku Ing. Milana Broučka a výslechu znalců při jednání dne 24. 8. 2026, jakož i z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, bod 32*).

27. Konkurenčním srovnávačům (včetně portálu žalobkyně) nebylo zobrazování jejich služeb v rámci Shopping Units ani v rámci Nákupů Google umožněno. Mohly využít pouze textovou reklamu *Google Ads*. Jejich služby tedy byly zobrazovány jen v rámci placených, příp. organických výsledků. Jestliže byla nad obecnými výsledky zobrazena *Shopping Unit*, odkaz na konkurenční srovnávač umístěný mezi obecnými výsledky se nacházel pod tímto graficky zvýrazněným blokem, případně až pod textovými reklamami. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, body 220 a 439).*

28. Vzhledem k tomu, že umístění výsledku ve vyhledávači žalované mělo podstatný vliv na pravděpodobnost prokliku a pozornost uživatelů se soustřeďovala zejména na první pozice první stránky vyhledávání, vedlo zobrazení *Shopping Units* nad obecnými výsledky k tomu, že uživatelé přednostně věnovali pozornost produktovým reklamám obsaženým v těchto blocích. Pravděpodobnost, že by uživatel pokračoval k níže umístěným obecným výsledkům a klikl na odkaz vedoucí na portál žalobkyně, se tím výrazně snížila. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, zejména body 371 a násl., 452 a 461 a násl.).*

29. Na obecné výsledky odkazující na konkurenční srovnávače se zároveň vztahovaly algoritmy žalované pro úpravu pořadí výsledků vyhledávání, včetně algoritmu Panda. Algoritmus Panda posouval konkurenční srovnávače včetně portálu žalobkyně do ještě nižšího pořadí mezi zobrazovanými výsledky vyhledávání. Výsledky vlastní služby *Google Shopping* zobrazované prostřednictvím *Shopping Units* týmž algoritmům pro úpravu obecných výsledků nepodléhaly. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, bod 344).*

30. Shora uvedené jednání lze rozdělit do dvou praktik. Na straně jedné stojí složka *promotion*, tedy zobrazování vlastního obsahu v příznivějším vyobrazení a umístění. Na straně druhé jde o složku *demotion,* tedy odsouvání odkazů na konkurenční srovnávače v rámci výsledků vyhledávání

na nepříznivější (nižší) pozici. Kombinace těchto praktik měla za následek, že zvýhodnění vlastní služby přitahovalo pozornost a placené prokliky uživatelů, zatímco znevýhodnění konkurenčních služeb snižovalo jejich viditelnost a pravděpodobnost prokliku. Šlo tedy o protisoutěžní jednání (zneužití dominantního postavení), které bylo způsobilé vyvolat účinky vyloučení na navazujícím trhu, a sice trhu se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků, a zvýšit úspěch služby srovnávání výrobků žalované na tomto trhu. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, body 342–344 a 513 a Rozsudku SDEU ve věci C-48/22 P, body 171, 244 a 245*).

31. Toto protiprávní jednání započalo v únoru 2013 a ke dni vydání tohoto rozhodnutí Komise, tj. k 27. 6. 2017, nadále vyvolávalo účinky. Komise tudíž žalované uložila, aby své jednání do 90 dnů ukončila. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740*).

32. V důsledku jednání žalované v posuzovaném období skutečně došlo k trvalému růstu návštěvnosti srovnávače žalované, a to ve třinácti dotčených státech EHP, zatímco návštěvnost konkurenčních srovnávačů z obecných výsledků vyhledávání se po zavedení posuzovaných praktik snižovala. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, body 461–488, 490-495, 617-612, 686).* Nadto pro konkurenční srovnávače bylo fakticky nemožné nahradit ušlé návštěvy jinými způsoby, neboť právě vyhledávač žalované je jedním z hlavních zdrojů jejich návštěvnosti. (*Zjištěno z rozhodnutí Komise ve věci AT.39740, bod 539).*

33. Služba *Shopping Units* zaznamenala v ČR mezi lety 2013 a 2016 více než 14násobný nárůst ročního objemu prokliků (z 7,8 mil. na 115,4 mil.). Rok 2013 (únor–prosinec): 7,8 milionu prokliků (přesně 7,78 mil. prokliků). Konkrétně rok 2014: 24,9 milionu prokliků, rok 2015: 50,5 milionu prokliků, rok 2016: 115,4 milionu prokliků, rok 2017 (leden – 27. červen 2017): 93,1 milionu prokliků. (*Zjištěno z datasetu poskytnutého žalovanou a dodatku ke znaleckému posudku znalce Ing. Milana Broučka ze dne 5. srpna 2026*).

K jednání žalované po rozhodnutí Komise

34. V září 2017 žalovaná zavedla nápravné opatření označované jako *Access Remedy*. V jeho rámci umožnila konkurenčním srovnávačům, včetně portálu žalobkyně, účastnit se aukce o umístění *PLA* v *Shopping Units* za stejných podmínek jako vlastnímu srovnávači Google Nákupy. Žalovaná tedy *Shopping Units* ze stránek obecného vyhledávání neodstranila ani neukončila provoz Google Nákupů, nýbrž stávající reklamní prostor otevřela také ostatním srovnávačům. (*Zjištěno z dodatku ke znaleckému posudku Ing. Broučka, s. 8–9, 16–18 a 24–27*).

35. Po zavedení nápravného opatření v září 2017 (tj. po rozhodném období) začala žalovaná pozice v *Shopping Units* přidělovat v placené reklamní aukci. Té se účastní jak samotná platforma Google Nákupy, tak i konkurenční srovnávače. Úspěch každého z nich tedy nově již nezávisí jen na jeho pořadí v organických výsledcích vyhledávání nebo placených textových reklamách pod *Shopping Units*, nýbrž na nabídce učiněné v aukci. Každý srovnávač, který se aukce zúčastní nese náklady spojené se získáním reklamního umístění. Výše marže, která mu zůstává, závisí na intenzitě aukční soutěže. Žalobkyně se těchto aukcí po jejich zavedení účastnila také. Podle veřejného vyjádření jejího tehdejšího generálního ředitele jí však po zohlednění aukční soutěže z této účasti prakticky žádná marže nezůstávala. (*Zjištěno z dodatku ke znaleckému posudku Ing. Broučka, s. 24–27*).

36. Nápravné opatření nezměnilo základní způsob fungování produktových reklam v *Shopping Units*. Kliknutí na produktovou reklamu nadále vedlo přímo na internetovou stránku obchodníka, nikoli na portál srovnávače, jehož prostřednictvím byla reklama do aukce zařazena. Účast konkurenčního srovnávače v *Shopping Units* mu tak umožňovala zprostředkovat obchodníkovi placenou reklamu, neznamenala však sama o sobě získání návštěvnosti jeho vlastního srovnávacího portálu. Organické odkazy na konkurenční srovnávače byly současně nadále zobrazovány mimo tento reklamní formát v obecných výsledcích vyhledávání. (*Zjištěno z dodatku ke znaleckému posudku Ing. Broučka, s. 16–17, 26–27, 32–34 a 77–78*).

K dopadům škodního jednání žalované na podnikání žalobkyně

37. Zavedení zviditelněných *Shopping Units* v únoru 2013 ze strany žalované na nejvyšších pozicích výsledků vyhledávání spolu s účinky algoritmu Panda pohlcovalo uživatelské prokliky, které by za obvyklého běhu věcí směřovaly na organické či placené odkazy konkurenčních srovnávačů. [*Zjištěno z Rozhodnutí EK (body 457 a 462), rozsudku Tribunálu T-612/17 (body 369–376) a rozsudku SDEU C-48/22 P (body 160–165)]*

38. Za období protiprávního jednání vygenerovaly české sekce Shopping Units přibližně 291,6 milionů kliknutí. (*Zjištěno z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku Ing. Milana Broučka – str. 35*).

39. Na počátku škodního období, tedy za období od 1. 4. 2012 do 28. 2. 2013, dosáhla zisku ve výši 73,4 milionu Kč, což představovalo 38 % jejích celkových výnosů. Nejméně od ledna 2009 navíc vykazovala meziroční růst návštěvnosti. (*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020 s. 8, 19, 25–30, 52–54 a 62–68*).

40. Zatímco v rovině historického vývoje od ledna 2009 do počátku roku 2013 vykazovala návštěvnost portálu žalobkyně z Google zrychlující se dynamiku (+1242 % v letech 2009–2012), po únoru 2013 došlo k výraznému zploštění růstové křivky a v letech 2016–2017 k absolutnímu meziročnímu poklesu návštěvnosti ze zdrojů Google. Portál žalobkyně vykazoval v rozhodném období nižší návštěvnost, než jakou by měl v případě, že by se žalovaná nedopouštěla škodního jednání. [*Zjištěno z rozhodnutí EK (body 454, 457, 462, 495-496 a Příloha I – část 7.2.3.2), rozsudku Tribunálu T-612/17 (body 369–376, 406 a 445), rozsudku SDEU C-48/22 P (body 160–165 a 221, 244 a 263), znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020 (str. 65 a 68, 67–69 a 83–87, Graf 18)*].

41. Nižší počet návštěvníků portálu žalobkyně, způsobený odlivem potenciálních zákazníků k CSS žalované, vedl k tomu, že na tomto portálu bylo uskutečněno méně placených prokliků na nabídky obchodníků, než by bylo uskutečněno při návštěvnosti nezasažené škodním jednáním. Praktiky žalované tak nezasáhly pouze postavení žalobkyně ve výsledcích vyhledávání, ale promítly se do skutečného využívání služby žalobkyně jejími uživateli a do počtu obchodních příležitostí, které žalobkyně mohla zprostředkovat internetovým obchodníkům. (*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020, s. 10, 89-90, 100-109*).

42. V důsledku nižšího počtu návštěv, a tedy i uskutečněných placených prokliků, žalobkyně neobdržela část výnosů, které by při vyšší návštěvnosti jejího portálu získala od obchodníků. Škodní jednání se tak ve sféře žalobkyně postupně projevilo nižší viditelností portálu ve vyhledávači žalované, nižší návštěvností tohoto portálu, nižším počtem uskutečněných placených prokliků a nižšími výnosy žalobkyně, než jaké by jí náležely v situaci neovlivněné škodním jednáním. (*Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020, s. 10, 90-94*).

43. Z toho důvodu zaslala žalobkyně žalované dne 17. 6. 2020 předžalobní výzvu, v níž se domáhala zaplacení částky 450 000 000 Kč s příslušenstvím jako náhrady škody způsobené škodním jednáním žalované. (*Zjištěno z předžalobní výzvy k plnění ve smyslu § 142 o. s. ř. ze dne 17. 6. 2020 vč. příloh*).

44. Rozdíl mezi výsledky žalobkyně v hypotetickém scénáři bez škodního jednání a jejími skutečnými výsledky v rozhodném období představuje potenciální ušlý zisk žalobkyně. Tento rozdíl se stanoví tak, že se od výnosů, kterých by žalobkyně dosáhla v hypotetickém scénáři (scénáři neovlivněném škodním jednáním), odečtou její skutečné výnosy a dodatečné náklady, které by musela vynaložit k dosažení hypotetických výnosů. Hypotetické výnosy z PPC se odvozují z hypotetického počtu návštěv nebo placených prokliků, konverzního poměru a průměrné ceny za proklik. Výše ušlého zisku závisí především na tom, jaký počet návštěv nebo placených prokliků by žalobkyně získala, pokud by se žalovaná škodního jednání nedopouštěla. *(Zjištěno ze znaleckého posudku PKF APOGEO Esteem, a.s. ze dne 25. 9. 2020, např. s. 92).*

K alternativním příčinám poklesu tempa růstu žalobkyně

45. Bojkot portálu Heureka.cz ze strany společnosti Alza.cz byl oznámen dne 19. května 2016. Do bojkotu se vedle společnosti Alza.cz zapojilo dalších přibližně 20 až 23 e-shopů. Mohl tak působit pouze v závěrečné části rozhodného období, odpovídající přibližně jedné čtvrtině jeho celkové délky. *(Zjištěno z odborného vyjádření PKF APOGEO, s. 11 a 17–18; z odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., s. 12 - 15).*

46. V roce 2015 připadalo na společnost Alza.cz přibližně 1,65 % všech odchozích prokliků z portálu Heureka.cz a na ostatní e-shopy zapojené do bojkotu přibližně 0,45 až 0,47 %. Bojkotující e-shopy tak před zahájením bojkotu představovaly přibližně 2,1 až 2,2 % všech odchozích prokliků z portálu Heureka.cz. Návštěvnost portálu žalobkyně ze zdrojů Google se v prvním celém čtvrtletí po oznámení bojkotu nesnížila. Ve třetím čtvrtletí roku 2016 byla meziročně vyšší přibližně o 8,7 %. Za období od ledna do dubna 2016 vzrostla meziročně přibližně o 3,5 %, zatímco za období od května do prosince 2016 přibližně o 5,2 %. Údaje o návštěvnosti portálu Heureka.cz nevykazují v době zahájení bojkotu společnosti Alza.cz zřetelný negativní zlom. Obdobný zřetelný zlom není patrný ani v souvislosti s návratem společnosti Alza.cz na portál Heureka.cz v roce 2022. *(Zjištěno z odborného vyjádření PKF APOGEO, s. 7–17; z odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., s. 12–15).*

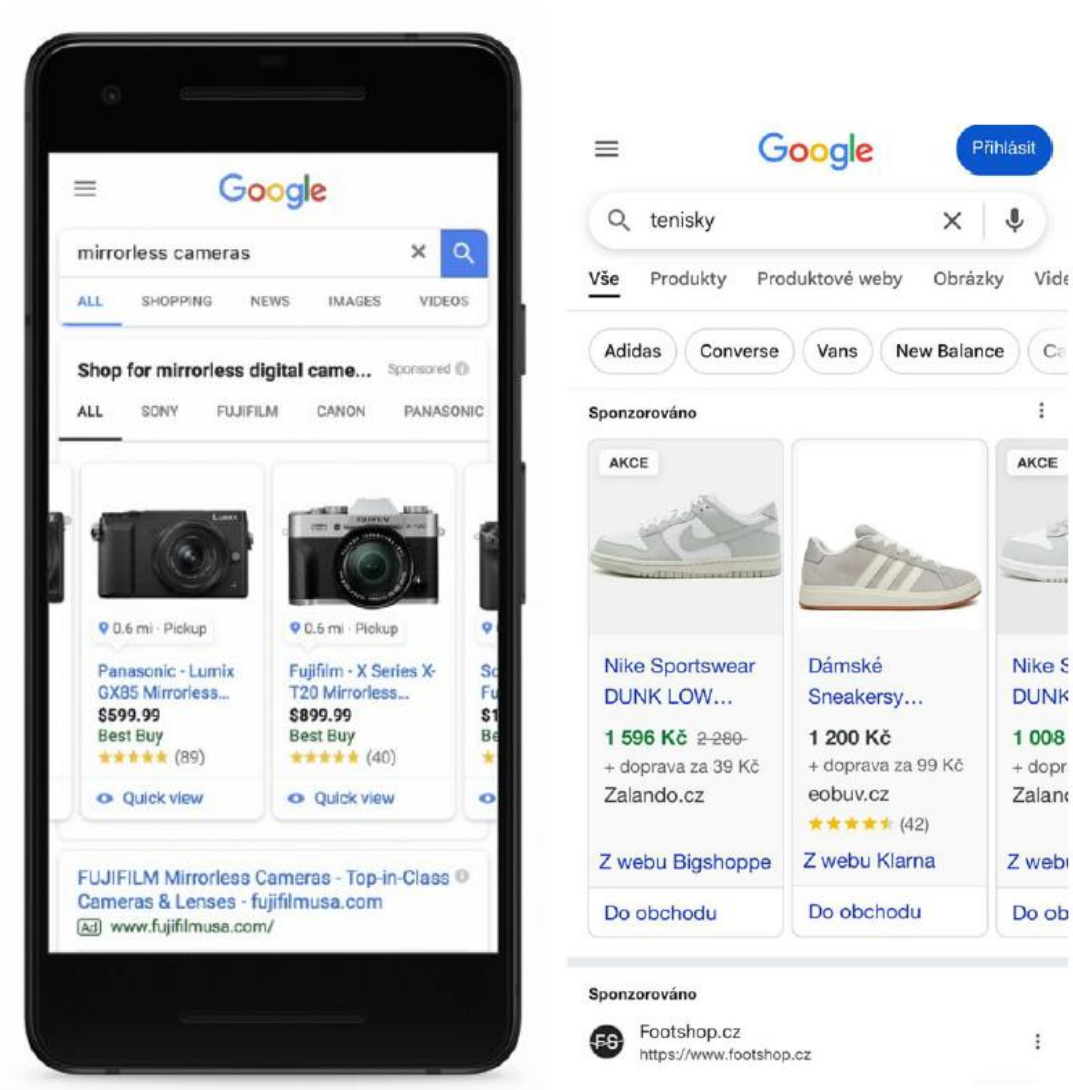
47. Tzv. online tržiště se v roce 2016 podílela na elektronických prodejích v ČR přibližně 4,7 % a v roce 2017 přibližně 7,7 %. Největší evropské online tržiště Amazon v rozhodném období neprovozovalo samostatný web ani spotřebitelské rozhraní určené specificky pro Českou republiku; česká jazyková verze Amazon.de byla spuštěna dne 7. listopadu 2017, tedy po skončení rozhodného období. Platformy AliExpress a eBay byly českým spotřebitelům dostupné již před počátkem rozhodného období. AliExpress byl spuštěn v roce 2010 a česká jazyková verze eBay byla uvedena rovněž v roce 2010. Platforma Temu vznikla až v roce 2022 a na evropské trhy vstoupila v roce 2023. Portál žalobkyně a online tržiště plnily v nákupním procesu rozdílné funkce. Heureka.cz umožňovala zejména porovnávat nabídky více obchodníků a získávat informace o cenách, produktech a obchodnících, zatímco online tržiště sloužila především k uzavření a dokončení nákupu v prostředí dané platformy. Cenové srovnávače a online tržiště proto mohly být spotřebitelem využity postupně v rámci téhož nákupního procesu a „nepřetahovat" si návštěvnost uživatelů. *(Zjištěno z odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., s. 12 a 17 - 22; z odborného vyjádření PKF APOGEO, s. 19 - 25 a 89 - 90).*

48. Platforma glami.cz byla na českém trhu spuštěna 2. 10. 2013 pod původním označením Domodi.cz a v červenci 2015 byla přejmenována na glami.cz. Projekt FAVI vznikl v roce 2015 a společnost provozující platformu favi.cz vznikla dne 29. 2. 2016. Žádná z těchto platforem tak nepůsobila na českém trhu po celé rozhodné období. Glami.cz se zaměřovalo především na módu, oděvy a doplňky, zatímco favi.cz se zaměřovalo na nábytek, bytové vybavení a dekorace. Obě platformy byly založeny především na katalogovém a vizuálním vyhledávání a objevování produktů, zatímco portál žalobkyně umožňoval především porovnání ceny, dostupnosti a dalších podmínek nabídky konkrétního produktu u více obchodníků. Produktové kategorie odpovídající zaměření platforem (móda, doplňky, nábytek, bydlení…) představovaly přibližně 1/10 aktivity portálu Heureka.cz. Mezi roky 2016 a 2017 se návštěvnost platformy glami.cz snížila přibližně o 3,8 %, zatímco odhadovaná návštěvnost kategorie Oblečení a móda na portálu Heureka.cz se snížila přibližně o 0,8 %. Návštěvnost platformy favi.cz se ve stejném období zvýšila přibližně o 311,1 %, přičemž odhadovaná návštěvnost kategorie Dům a zahrada na portálu Heureka.cz současně vzrostla přibližně o 8,7 %. *(Zjištěno z odborného vyjádření PKF APOGEO, s. 27-38; z odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., s. 21 - 23).*

49. Podíl návštěv portálu Heureka.cz uskutečněných prostřednictvím mobilních zařízení vzrostl z přibližně 8,6 až 11 % v roce 2013 na přibližně 35 % v roce 2016 a přibližně 38,9 až 40 % v roce 2017. Portál Heureka.cz disponoval mobilní aplikací pro operační systémy iOS a Android od 23. 5. 2011 a v průběhu roku 2014 obnovil samostatný mobilní web. Mobilní aplikace i mobilní

web umožňovaly uživatelům vyhledávat produkty, porovnávat ceny a získávat informace o produktech a zkušenostech ostatních zákazníků. V březnu 2013 činil podíl návštěvnosti z mobilní aplikace přibližně 0,4 %, nejvyšší hodnoty přibližně 2,7 % dosáhl v prosinci 2015, a v červnu 2017 činil přibližně 1,7 %. Podíl online nakupujících, kteří použili chytrý telefon nebo tablet k objednání zboží, se zvýšil přibližně z 16 % v roce 2013 na 42 % v roce 2017.

50. *Shopping Units* byly ve vyhledávači Google na mobilních zařízeních umístěny před standardními organickými výsledky. Vzhledem k menší ploše mobilního displeje mohly zabrat podstatnou část první obrazovky a odsunout organické výsledky mimo část stránky viditelnou bez posunutí. *(Zjištěno z odborného vyjádření PKF APOGEO, s. 39 – 48 a 84 - 86; z odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., s. 23 - 25).*

K výši škody

51. Při stanovení výše tržeb (konverzí), které žalobkyni ušly v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním žalované, je možné užít různé ekonometrické metody. V úvahu přichází např. metoda analogie tržních podílů, metoda statistického modelování návštěvnosti či konverzí nebo metoda přímé analogie trhu. Některé metody pracují na principu extrapolace v minulosti naměřených dat pomocí objektivně měřitelných veličin (regresorů), jiné pak výši hypotetických tržeb odhadují z reálných dat o internetovém provozu, návštěvnosti či skutečných konverzích v posuzovaném

období a tržních podílů různých poskytovatelů srovnávačů. Žádná z těchto metod nevede ke zcela spolehlivému výsledku. Jde totiž vždy o modelace fiktivního stavu podléhající do značné míry zjednodušení, které mohou být ovlivněny celou řadou faktorů. Všechny použité výpočetní modely nicméně dávají jednoznačný závěr ohledně řádu, v němž se ušlé konverze žalobkyně v tomto případě pohybují. Po odečtení variabilních nákladů, které by žalobkyně musela hypoteticky nést v případě zvýšené návštěvnosti, a při zohlednění konverzních poměrů (podrobně viz níže) tak její ušlý zisk v posuzovaném období řádově činil stovky milionů korun. (*Zjištěno ze znaleckých posudků znaleckého ústavu PFK APOGEO, znaleckého posudku Ing. Broučka a výslechu zástupců znaleckého ústavu a znalce Ing. Broučka*).

52. Nejrelevantnější metody dle hodnocení soudu (viz podrobně odst. 70 a násl. tohoto odůvodnění), tedy konkrétně upravená metoda 1 a metoda 3 za použití reálných dat o provozu od samotné žalované částku stanovily dle výpočtů výši ušlého zisku žalobkyně v rozhodném období částkami 412 077 tis. Kč (metoda 1), 415 528 000 Kč (metoda 3 – varianta A) či 395 246 000 Kč (metoda 3 – korekční varianta B). Tyto zdánlivě přesné výpočty však při bližším rozboru použitých metod trpí významnými nepřesnostmi. Jednak modelují situaci na trhu tak, že žalovaná by vůbec neprovozovala žádný cenový srovnávač a jednak (v případě metody 3) distribuují externí prokliky ze *Shopping Units* mezi konkurenční srovnávače bez použití konverzního poměru. (*Zjištěno ze znaleckého posudku ze dne 21. 8. 2026*).

53. Ani shora uvedené částky tedy nelze považovat za přesně zjištěné, neboť každá z užitých metod obsahuje nedostatky. S ohledem na modelaci hypotetického scénáře, který reálně nikde a nikdy nenastal, s přihlídnutím k nedostatku relevantních srovnávacích dat do minulosti a dalším proměnným faktorům, jde pak ve své podstatě o vlastnost každého z použitých ekonometrických modelů. (*Zjištěno z výslechu znalců).*

Rozhodnutí zahraničních soudů

54. O náhradě škody způsobené posuzovaným protiprávním jednáním žalované jiným (zahraničním srovnávačům) již rozhodovaly i soudy v několika dalších členských státech Evropské unie. Konkrétně pak Zemský soud v Berlíně postavil své rozhodnutí na závěru, že při stanovení výše škody není nutné dosáhnout absolutní jistoty o tom, jak by se trh vyvíjel bez protiprávního jednání, protože hypotetický scénář je ze své povahy kontrafaktuální. Musí však být založen na dostatečně přesvědčivých údajích o skutečném hospodářském vývoji poškozeného, fungování trhu a mechanismu, kterým protiprávní jednání ovlivňovalo návštěvnost a příjmy. Naopak nepovažoval za dostatečně podložené, že by v hypotetickém scénáři právně souladného jednání žádný srovnávač Google (*Shopping Units*) vůbec neexistoval a veškerá nebo téměř veškerá jeho návštěvnost by tak připadla konkurenčním srovnávačům. (*Zjištěno z rozsudku „Producto" Berlínského Zemského soudu ze dne 13. 11. 2025, sp. zn. 16 O 275/24*).

55. Soud pro hospodářskou činnost v Paříži vyšel ve dvou ze svých rozhodnutí z hypotetického scénáře, ve kterém neexistovaly Shopping Units ani algoritmy řazení výsledků. Dále uzavřel, že pro stanovení vývoje v hypotetickém scénáři lze použít tržní podíly, jaké soutěžitelé drželi před škodním jednáním. (*Zjištěno z rozsudku Twenga Soudu pro hospodářskou činnost v Paříži ze dne 24. 11. 2025, č. j. 2020004977 a rozsudku AMC ze dne 23. 6. 2025, sp. zn. RG 2019041488*).

56. Okresní soud v Amsterdamu konstatoval, že v hypotetickém scénáři bez škodního jednání musí být odmyšleny oba prvky tohoto jednání, tedy jak zvýhodněné zobrazování *Shopping Units (promotion)*, tak i potlačování výsledků vyhledávání algoritmem Panda (*demotion*). A to z důvodu, že zneužití dominantního postavení představovala právě jejich kombinace a přesun návštěvnosti byl výsledkem jejich společného působení. Odstranění pouze jednoho prvku by zachytilo následky protiprávního jednání pouze částečně. (*Zjištěno z rozsudku Wolfson Okresního soudu v Amsterdamu ze dne 5. 11. 2025, sp. zn. C/13/722072*).

Hodnocení důkazů a skutkové závěry

Obecně

57. Provedené důkazy soud zhodnotil z hlediska jejich pravosti a vypovídací hodnoty a posoudil je jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dle § 132 o. s. ř. tak, aby mohl zjistit skutečný skutkový stav.

58. Při hodnocení důkazů soud vyšel zejména z toho, že podstatná část skutkových zjištění co do škodního jednání žalované již byla učiněna orgány Evropské unie (Komise, Tribunál, Soudní dvůr), ze kterých soud vychází. Kromě toho přihlédl i k tomu, že mezi účastníky nebylo ani sporné, že se žalovaná tvrzeného protiprávního jednání spočívajícího ve zneužití dominantního postavení v posuzovaném období skutečně dopouštěla. Žalobkyně a žalovaná byly po skutkové stránce ve při toliko ohledně otázek týkajících se reálných dopadů tohoto protiprávního jednání do majetkové sféry žalobkyně. Jinými slovy řečeno se soud v rámci zjišťování skutkového stavu a hodnocení důkazů zabýval primárně tím, zda by při absenci protiprávního jednání žalované byl zisk žalobkyně vyšší, než jaký byl reálně, a o jakou částku tedy žalobkyně v důsledku protiprávního jednání žalobkyně přišla.

59. Stěžejní v posuzované věci bylo posouzení odborných ekonomických otázek, k jejichž zodpovězení byly oběma stranami předloženy písemné znalecké posudky. Zatímco znalecký posudek znaleckého ústavu PKF APOGEO Esteem, a.s. (dále jen „PKF APOGEO“), předložený stranou žalobní, odůvodňoval existenci reálného ušlého zisku, a to za použití čtyř (následně pak po úpravě šesti) různých výpočtů či metod, znalecký posudek znalce Ing. Milana Broučka předložený žalovanou obsahoval zejména kritiku a námitky k použitým metodám, výpočtům a závěrům znaleckého ústavu. Jakkoliv je pravda, že sám znalec Ing. Brouček žádný výpočet neprovedl, řada jeho kritických poznámek byla v rámci hodnocení důkazů velice podnětná. V rámci hodnocení těchto znaleckých posudků se tedy soud v první řadě zaměřil na to, zda jsou závěry znalců náležitě odůvodněny a podloženy obsahem nálezu, zda znalci zhodnotili všechny skutečnosti, k nimž bylo třeba přihlédnout, a zda odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení (*srov. SVOBODA, Karel, KASÍKOVÁ, Martina, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2026, s. 541, marg. č. 13., k § 127).* Dále soud přihlédl při hodnocení znaleckých posudků k tomu, že znalecký posudek (§ 125, 127 o. s. ř.) soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 o. s. ř., odborné závěry v něm obsažené však hodnocení soudem podle § 132 o. s. ř. nepodléhají. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Aby soud mohl znalecký posudek odpovědně hodnotit, nesmí se znalec omezit ve svém posudku na podání odborného závěru, nýbrž z jeho posudku musí mít soud možnost seznat, ze kterých zjištění v posudku znalec vychází, jakou cestou k těmto zjištěním dospěl a na základě jakých úvah došel ke svému závěru (viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2009, sp. zn. 22 Cdo 1810/2009*). Pokud jde pak o volbu užité metody, určení, jaká je s ohledem na poměry konkrétní věci vhodná (adekvátní), předpokládá odborné znalosti, jimiž nedisponuje soud, nýbrž znalec. Součástí hodnocení důkazu znaleckým posudkem je tedy i posouzení přesvědčivosti a logičnosti argumentů, jimiž znalec odůvodnil jím učiněnou volbu určité metody či určitých metod ocenění, a jejich porovnání s ostatními provedenými důkazy (viz *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2018, sp. zn. 29 Cdo 4568/2016*). Ve znaleckém posudku přitom jde vždy jen o hodnocení skutkových okolností, k němuž je třeba odborných znalostí, jehož podkladem je důkladná, všestranná a objektivní analýza znalcem zkoumaných skutečností, nikoliv však o právní posouzení, neboť znalecký posudek musí soud hodnotit stejně jako každý jiný důkaz a právní posouzení věci vyjadřující podřazení zjištěného skutkového děje pod určitý právní předpis náleží výlučně soudu (viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2022, sp. zn. 27 Cdo 3727/2021*).

60. S ohledem na existenci rozporů, resp. spíše nejasností, které vyvstaly po provedení písemných znaleckých posudků, soud přistoupil k výslechu znalců formou jejich vzájemné konfrontace. Vyšel při tom z judikatury Nejvyššího soudu, podle které má-li soud při rozhodování k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce, musí je zhodnotit v tom smyslu, který z nich a z jakých důvodů vezme za podklad svého rozhodnutí a z jakých důvodů nevychází ze závěru druhého znaleckého posudku; pro tuto úvahu je nutno vyslechnout oba znalce (viz např. *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 21 Cdo 4543/2014* či *rozsudek Nejvyšší soudu ze dne 23. 06. 2026, sp. zn. 22 Cdo 679/2026*). V nyní posuzovaném případě striktně vzato ani nešlo o situaci, kdy by znalci dospěli k odlišnému výspedku. Znalec Ing. Brouček totiž reálně k žádnému výsledku nedospěl, nýbrž se zaměřil toliko jen na polemiku a kritiku (do značné míry zcela věcnou) metod a výsledků znaleckého ústavu PKF APOGEO. Společný výslech znalců trvající dva dny umožnil drtivou většinu problematických míst vysvětlit a postavit skutkový stav najisto tak, aby soud mohl ve věci rozhodnout.

61. K tomu je třeba po formální stránce ještě poznamenat, že obsah písemného vyjádření znaleckého ústavu PKF APOGEO ze dne 21. 8. 2026 soud považoval rovněž za znalecký posudek, přestože znalecký ústav tento dokument nejprve označil jen jako „*odborné vyjádření*" a neopatřil jej znaleckou doložkou. Důvodem je skutečnost, že soud tento znalecký ústav podle § 127 odst. 1 o. s. ř. ustanovil znalcem pro toto řízení a při ústním jednání dne 25. 8. 2026 po poučení o rizicích nesprávného znaleckého posudku zástupce ústavu stvrdil zde uvedené závěry a při znaleckém výslechu na veškerý obsah odborného vyjádření plně odkázal jako na znalecký posudek. Proto tento důkaz soud hodnotil jako znalecký posudek.

62. Žalobkyně vznesla dne 16. 6. 2026 námitku podjatosti znalce Ing. Milana Broučka podle § 17 ve spojení s § 14 odst. 1 o. s. ř. O této námitce soud rozhodl při jednání dne 12. 8. 2026 tak, že znalec není ve věci podjatý. Žalobkyně opřela své pochybnosti o nepodjatosti znalce o tvrzení, že znalec působil jako člen týmu (na pozici counsel / ekonomický poradce) v advokátní kanceláři, kde pracuje i zástupce žalované v tomto řízení. Kromě toho pak podle žalobkyně existuje úzký přátelský vztah mezi znalcem a JUDr. Robertem Nerudou, Ph.D., který rovněž působí ve stejné kanceláři jako zástupce žalované. Za účelem posouzení této námitky soud vyšel z čestného prohlášení JUDr. Nerudy a vysvětlení samotného znalce Ing. Broučka. Bylo postaveno najisto, že vztah těchto osob byl čistě profesionální a kolegiální. Kromě toho soud přihlédl i k tomu, že znalec není ve vztahu ekonomické závislosti na žalované či jejích zástupcích, neboť působí v Hongkonské komisi pro hospodářskou soutěž. O svém odchodu na tuto pozici znalec přitom věděl již v lednu 2021, přičemž svou spolupráci s advokátní kanceláří, kde působí zástupce žalované, ukončil v květnu 2021. Jakkoliv lze tedy přisvědčit žalobkyni, že znalec začal na svém posudku pracovat ještě v době, kdy spolupracoval s předmětnou advokátní kanceláří (v prosinci 2020), s ohledem na jeho další profesní směřování a časové souvislosti tento samotný fakt k závěru o podjatosti znalce nepostačuje. Důvodem je skutečnost, že podle judikatury Nejvyššího soudu (viz např. *usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2020, sp. zn. 25 Cdo 440/2020*) pochybnosti o nepodjatosti znalce z důvodů jeho profesního vztahu k účastníkovi nebo zástupci (však) budou naplněny zpravidla jen tehdy, existuje-li mezi nimi právní vztah trvalejší povahy, např. pokud vykonává znalec pro účastníka závislou práci opakovaně nebo trvale (zejména byl-li mezi znalcem a účastníkem založen pracovní poměr), neboť v takovém případě mezi nimi vzniká minimálně vztah ekonomické závislosti, který může ovlivňovat nestrannost znalce. V nyní posuzovaném případě nelze shledat takovou intenzitu vztahu mezi znalcem a advokátní kanceláří, kde působí zástupce žalované, jež by byla objektivním důvodem k pochybnostem o nepodjatosti znalce. Důvodem je zejména dlouhodobé zahraniční angažmá znalce, které započalo ještě před datem vyhotovení znaleckého posudku. To je na advokátní kanceláři, kde působí zástupce žalované, zcela nezávislé a znalci dalo bezpochyby dostatečné materiální zabezpečení do budoucna, aby nemohl podléhat jakýmkoliv případným svodům podat znalecký posudek nepravdivý či zkreslený ve prospěch jedné ze stran. Soud konečně v rámci úvah o vznesené námitce podjatosti přihlédl i k obsahu samotného

znaleckého posudku, a to i ve světle posudku znaleckého ústavu PKF APOGEO, resp. k obsahu dvoudenní konfrontace znalců. Ta se totiž nesla ve zcela konstruktivním, věcném, uctivém a profesionálním duchu a byla prodchnuta jednoznačnou snahou obou všech zúčastněných odborníků vysvětlit soudu a zástupcům účastníků úskalí a zejména meze ekonometrického zkoumání. V rámci výslechu znalců tedy vyšlo najevo, že v řadě podstatných metodologických otázek panuje mezi znalci jednoznačná shoda; rozdíly v jejich závěrech se podařilo logicky vysvětlit a v žádné otázce nezůstal pohled na věc nikterak kategoricky rozdílný. Znalecký posudek znalce Ing. Broučka, jeho doplnění a samotná znalecká výpověď, jakož i znalecký posudek, doplnění a výpověď zástupců znaleckého ústavu PKF APOGEO byly náležitě vyargumentované, srozumitelné a přezkoumatelné. Znalci pracovali s reálnými a aktuálními daty a poskytli zevrubné metodologické hodnocení a vysvětlení ke všem otázkám. Konečně soud přihlédl v rámci hodnocení znaleckých posudků i k tomu, že znalci byli poučeni o svých povinnostech vyplývajících z ust. § 18 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, jakož i o následcích případného nepravdivého znaleckého posudku.

Ke skutkové kauzalitě

63. V rámci hodnocení důkazů ke konkrétním skutkovým zjištěním se soud zabýval nejprve skutkovými otázkami spojenými se základem nároku žalobkyně. Konkrétně posuzoval, zda v řízení bylo z provedených důkazů dostatečně postaveno najisto, že srovnávač Heureka.cz zaznamenal v posuzovaném období nižší návštěvnost (*traffic*) ze zdrojů vyhledávače Google, než jakou by vykazoval ve stejném období za obvyklého běhu věcí, kdyby s protiprávnímu jednání žalované nedošlo (odst. 37 a 39 tohoto odůvodnění). Dospěl při tom k závěru, že toto skutkové zjištění bylo v řízení prokázáno bez důvodných pochybností, a to na základě rozhodnutí unijních orgánů, znaleckého zkoumání a zejména reálných dostupných dat, která poskytla sama žalovaná. Ta argumentovala proti tomuto závěru především s odkazem na závěry komise (bod 462 rozhodnutí), podle kterých protiprávní jednání žalované vedlo k reálnému poklesu provozu z obecného vyhledávání u „téměř všech“ (*„almost all“*) konkurenčních srovnávačů cen ve 13 zemích EHP. Podle žalované tedy právě v České republice tento závěr neobstojí, neboť návštěvnost portálu žalobkyně reálně rostla, tvrzené vyšší hypotetické tempo růstu je pak podle ní pouhou spekulací. Kromě toho poukazovala žalovaná na skutečnost, že ve veřejnoprávní rovně postačuje k naplnění skutkové podstaty zneužití dominantního postavení pouze potencialita protisoutěžního dopadu, zatímco v případě soukromoprávního vymáhání nároků z titulu porušení hospodářské soutěže je třeba prokázat dopady reálné. K tomu žalovaná nabízela čtyři alternativní příčiny, jež mohly vést ke snížení návštěvnosti portálu žalobkyně (viz podrobně odst. 11 tohoto odůvodnění). Těmto argumentům žalované však soud nepřisvědčil.

64. V první řadě soud v rámci závěru o existenci skutkové kauzality mezi protiprávním jednáním žalované a nižším provozem na portále Heureka.cz v posuzovaném období oproti hypotetickému stavu, kdy by k protiprávnímu jednání žalované nedošlo, vyšel ze závěrů učiněných evropskými soutěžními orgány. Konkrétně přihlédl k tomu, že Komise na základě empirických studií konstatovala, že prvních 3 až 5 výsledků na první straně výsledků vyhledávání Google (*SERP*) získává drtivou většinu (přibližně 95 %) všech prokliků. Algoritmy potlačování (*demotion*) v kombinaci s předřazením (*promotion)* Shopping Units tak jednoznačně odkláněly uživatele od konkurenčních srovnávačů, jejichž odkazy se zobrazovaly níže na stránce. Komise skutečně výslovně konstatovala, že protiprávní jednání žalované vedlo k reálnému poklesu provozu z obecného vyhledávání u „téměř všech“, nikoliv „úplně všech“ konkurenčních srovnávačů cen ve 13 zemích EHP. To samo o sobě však ještě nevyvrací závěr, že na návštěvnost srovnávače žalobkyně mělo protiprávní jednání žalované negativní vliv. Zcela masivní nárůst prokliků ve srovnávači žalobkyně (*Shopping Units*) a s tím spojený pokles, stagnace, či zpomalení dynamiky růstu návštěvnosti konkurenčních srovnávačů byla Komisí v posuzovaném období konstatována ve Velké Británii, Německu, Francii, Španělsku, Itálii, Nizozemsku či Dánsku. Žádná z okolností tvrzených žalovanou přitom dostatečně relevantně neodůvodňuje závěr o tom, že by právě v České

republice, a právě v případě portálu Heureka.cz, k odklonu uživatelů vlivem protiprávního jednání žalované nemělo dojít. Ze znaleckého zkoumání navíc vyšlo najevo, že v případě srovnávače žalované došlo v období po započetí protiprávního jednání žalobkyně k výraznému snížení dynamiky růstu a v letech 2016–2017 dokonce k absolutnímu meziročnímu poklesu návštěvnosti z vyhledávače Google (viz odst. 40 tohoto odůvodnění). Žádná jiná příčina tohoto jevu kromě jednání samotné žalované v řízení najevo nevyšla. Jinými slovy řečeno, nebyl zjištěn žádný tržní či technologický výkyv, který by vysvětloval pokles dynamiky růstu návštěvnosti Heureky ze zdrojů Google po únoru 2013, než právě škodní jednání samotné žalované. Závěr o existenci vztahu příčiny a následku ve skutkové rovně konečně podporují i znalecké výpočty provedené na reálných datasetech poskytnutých samotnou žalovanou. Dokonce i sám znalec Ing. Brouček z primárních dat Google výslovně potvrdil, že česká sekce *Shopping Units* vygenerovala v rozhodném období celkem 291,6 milionu prokliků (viz odst. 38 tohoto odůvodnění), je tedy zjevné, že přinejmenším část z nich musela být učiněna na úkor konkurenčních srovnávačů, tedy i portálu Heureka.cz. Zpochybnění této logické úvahy by znamenalo přitakat tvrzení, že žádný z těchto stovek milionů uživatelských prokliků na srovnávač cen provozovaný žalovanou nebyl odlákán tím, že žalovaná svůj srovnávač v rozporu s pravidly hospodářské soutěže zvýhodňovala. Takový závěr se vzpírá zdravému rozumu už jen proto, že je v přímém rozporu se skutkovým zjištěním týkajícím se chování uživatelů na internetu a atraktivitě Shopping Units (viz odst. 28 tohoto odůvodnění). Spor mezi účastníky tak nestál na tom, zda k odklonu návštěvnosti docházelo, ale jaká část z tohoto celkového objemu 291,6 mil. prokliků by, nebýt škodního jednání, představovala návštěvnost a zisk žalobkyně.

65. Námitky žalované, že výpočty znaleckého ústavu PKF APOGEO nezohledňují další skutečnosti (alternativní příčiny), které byly způsobilé ovlivnit návštěvnost (nejen) portálu žalobkyně, byly v průběhu dokazování spolehlivě vyvráceny. Konkrétně žalovaná (po výzvě soudu dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř.) doplnila čtyři konkrétní alternativní příčiny, které podle ní měly na rozdíl od jejího protiprávního jednání dominantní negativní vliv na provoz srovnávače žalobkyně, a i na její zisk v rozhodném období. Z výslechu znalců a odborného vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D. však bylo postaveno najisto, že znalecké posudky buď tyto skutečnosti zohledňují v maximální možné míře již jako inherentní součást svého výpočtu, a to s ohledem na užité metody (podrobně k hodnocení jednotlivých metod viz odst. 70 a násl. tohoto odůvodnění), nebo jde o skutečnosti, které skutkovou kauzalitu zpochybnit ani nemohou.

66. Konkrétně případný **dopad bojkotu Alza.cz** na návštěvnost portálu Heureka.cz je inherentně započten v metodě 1 tím, že základem výpočtu hypotetické návštěvnosti je skutečně dosažená měsíční návštěvnost portálu Heureka.cz ze zdrojů Google v rozhodném období. Pokud tedy bojkot vedl ke snížení skutečné návštěvnosti portálu žalobkyně, promítlo se toto snížení do nižšího výchozího základu, ze kterého byl výpočet učiněn. Metoda 3 pak zachycuje případný dopad bojkotu Alza.cz prostřednictvím skutečného měsíčního podílu portálu mezi samostatnými cenovými srovnávači. Pokud bojkot zhoršil relativní postavení portálu vůči ostatním srovnávačům, projevil se tento účinek v nižším skutečném podílu Heureky a následně v nižším počtu vypočtených ušlých konverzí. Metoda 2 sice nestanoví hypotetickou návštěvnost přímo ze skutečné návštěvnosti v době bojkotu, neboť používá regresní vztah odhadnutý z historických dat za období před rozhodným obdobím, při převodu hypotetické návštěvnosti na tržby však rovněž používá skutečné hodnoty konverzního poměru a CPC. Případný dopad bojkotu na konverzi a monetizaci návštěvnosti je proto zahrnut alespoň v této navazující části výpočtu. Metoda 4 používá při prognóze skutečné hodnoty návštěvnosti portálu CZC.cz v rozhodném období. Pokud bojkot Alza.cz vedl k přerozdělení poptávky mezi internetové obchody a toto přerozdělení ovlivnilo návštěvnost CZC.cz, vstoupila do výpočtu již takto ovlivněná skutečná návštěvnost. Při převodu hypotetických konverzí na tržby tato metoda současně používá CPC vycházející ze skutečných hodnot. Celkově je případný účinek bojkotu zahrnut nepřímo a souhrnně prostřednictvím skutečné návštěvnosti, skutečných konverzních poměrů, skutečných cen za proklik a u některých metod také

prostřednictvím skutečného postavení portálu Heureka.cz mezi ostatními srovnávači a skutečných údajů o návštěvnosti CZC.cz.

67. Co se týče **rozmachu globálních nákupních platforem**, jednotlivé metody výpočtu provedeného znaleckým ústavem nevycházejí z předpokladu trhu bez Amazonu, eBay, AliExpressu nebo jiných zahraničních platforem. Metoda 1 zachycuje případný vliv zahraničních tržišť, jelikož jejím výchozím bodem je skutečně dosažená měsíční návštěvnost portálu Heureka.cz ze zdrojů Google v rozhodném období. Tato návštěvnost nebyla očištěna od možného působení Amazonu, eBay, AliExpressu nebo jiných zahraničních platforem. Pokud zahraniční tržiště skutečně odčerpala část uživatelů portálu žalobkyně, projevil se tento odliv již v nižší skutečné návštěvnosti. Z toho plyne i stanovení konverzního poměru – pokud růst tržišť snížil ochotu uživatelů prokliknout se z portálu žalobkyně na stránky obchodníků, projevil se tento účinek v nižší hodnotě hypotetických tržeb. Metoda 3 vychází (po úpravě) ze skutečných měsíčních dat o externích a interních kliknutích ze služby Google Shopping a skutečného měsíčního podílu Heureky mezi CSS. Všechny tyto vstupy pocházejí z rozhodného období, kdy zahraniční tržiště již působila. Pokud jejich růst zhoršil postavení Heureky nebo jiných CSS, měl by se tento účinek projevit v použitých skutečných hodnotách. Metoda 2 stanoví hypotetickou návštěvnost pomocí regresního vztahu odhadnutého ze skutečných historických dat za období od prvního čtvrtletí 2009 do čtvrtého čtvrtletí 2012. Amazon a eBay v tomto období již působily a v jeho průběhu byl spuštěn také AliExpress. Jejich případný vliv na návštěvnost Heureky byl zachycen v pozorovaném vztahu. Při výpočtu hypotetické návštěvnosti navíc používá skutečný konverzní poměr a skutečné CPC z rozhodného období, ve kterém již tržiště působila po celé škodní období. Konečně metoda 4 vychází ze skutečných čtvrtletních dat za období od prvního čtvrtletí 2010 do čtvrtého čtvrtletí 2012, kdy již v tuzemsku působily Amazon a eBay a během něj byl spuštěn AliExpress.

68. Stejně jako v případě zahraničních globálních tržišť, jednotlivé metody použité znaleckým ústavem nevycházely z předpokladu trhu bez **specializované konkurence na trhu srovnávačů** (glami.cz nebo favi.cz a další). Metoda 1, jak již bylo uvedeno, vychází ze skutečně dosažené měsíční návštěvnosti portálu žalobkyně z výsledků obecného vyhledávání Google. Pokud by glami.cz nebo favi.cz odvedly část uživatelů portálu žalobkyně, projevilo by se to v nižší skutečné návštěvnosti použité jako základ výpočtu. To samé platí i o konverzním poměru. Jelikož metoda 3 pracuje se skutečnými měsíčními údaji z rozhodného období, projevilo by se působení glami.cz a favi.cz a dalších konkurentů v nižším tržním podílu portálu žalobkyně. Metoda 2 zachycuje vstup specializované konkurence na trh použitím skutečných konverzních poměrů a skutečného CPC. Nadto neidentifikovala, že od vstupu glami.cz a favi.cz na trh by došlo k negativnímu zlomu v mezičtvrtletním vývoji její návštěvnosti. Metoda 4 pracuje od Q4/2013 s modelem návštěvnosti CZC.cz dosaženou již za působení glami.cz. V případě favi.cz zachycují vstup částečně hodnoty za Q1/2016 a od Q2/2016 hodnoty dosažené za jeho přítomnosti po celé čtvrtletí. Pokud by specializované platformy vyvolaly obecnější přerozdělení on-line poptávky, projevilo by se to v návštěvnosti CZC.cz. Tím by došlo i ke změně materiálního vztahu mezi návštěvností CZC.cz a počtem konverzí na portálu žalobkyně.

69. Konečně pak, pokud jde o námitku ohledně přesunu uživatelů e-commerce z počítačů k mobilním zařízením, bylo zjištěno, že portál žalobkyně měl **mobilní aplikaci** již od roku 2011 (viz odst. 49 tohoto odůvodnění). Samotná aplikace představovala pouze „doplňkový kanál“, jejíž podíl na celkové návštěvnosti nepřesáhl v žádném měsíci rozhodného období 2,7 %. Co je ale podstatnější, předmětem sporu byl ušlý zisk žalobkyně z provozu směřujícího z prostředí vyhledávače Google jako takového. Pro použité metody výpočtu proto nebylo vůbec rozhodující, zda uživatel přistupoval k vyhledávači Google prostřednictvím počítače, telefonu nebo tabletu. Návštěvnost, konverze a další skutečné údaje použité ve výpočtech zahrnovaly souhrn uživatelů přistupujících z různých typů zařízení. Pro metody by mohl být významný toliko odliv uživatelů z vyhledávače žalované do specializovaných mobilních aplikací, nikoliv změna zařízení, pomocí kterého užili vyhledávač žalované. Jak navíc vyplynulo z provedeného dokazování, účinek

zvýhodnění Shopping Units a odsunutí výsledků vyhledávání byl z menších obrazovek mobilních zařízení ještě citelnější (viz odst. 50 tohoto odůvodnění).

K výpočtům ušlého zisku

70. Konkrétní výši škody v podobě ušlého zisku se žalobkyně pokusila vyčíslit za pomoci znaleckého posudku čtyřmi metodami. Dvě z nich pak byly v průběhu řízení přepracovány s ohledem na nově poskytnutá data o skutečném provozu, jež poskytla sama žalovaná. To bylo pro posouzení věrohodnosti znaleckých posudků, které tato data využily, poměrně významné. V součtu bylo tedy k dispozici šest relevantních znaleckých metod a šest výsledků. Soud hodnotil postup znalců ve vztahu ke každé jednotlivé metodě prizmatem zásad uvedených výše (viz odst. 58 a násl. tohoto odůvodnění). Aby tak mohl učinit, podrobně v rámci ústní konfrontace znalců rozebral fungování každé z použitých výpočtových metod zvlášť, vyslechl kritický náhled na provedené výpočty od znalce Ing. Broučka i reakci na něj ze strany zástupců znaleckého ústavu. Dalším podrobným výslechem všech znalců pak byla postupně rozkryta úskalí každé u použitých metod. Důvodem takového postupu soudu byla snaha o získání dostatečného skutkového základu pro provedení úvahy ohledně toho, zda výpočet provedený znalci obstojí z hlediska všech námitek, resp. zda nabídnutý odborný závěr je s ohledem na užitou metodu dostatečně odůvodněný, a tedy souladný se zásadami logického myšlení. Zaměřil se přitom na to, zda je vůbec možné výši škody za použití jakékoliv metody stanovit dostatečně exaktně, tedy tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Dospěl při tom k závěru, že každá z užitých metod trpí ze své podstaty (jde o modelaci hypotetického stavu světa, který nenastal) *ex definitio* poměrně značnou mírou nepřesnosti. Syntézou úvah o každé z nich pak vyšel najevo jednoznačný závěr, že není ve své podstatě reálné žádnou z těchto z nich reálně vycizelovat či doplňovat o další faktory, aby byl výsledek přesnější. Některé z užitých vstupů totiž logicky umocňují přirozenou míru nepřesnosti každé z nich. Jde o přirozenou vlastnost použitých metod, nikoliv o chybu znalců. Konkrétně:

71. **Metoda analogie tržních podílů (Metoda 1)** odhaduje hypotetickou návštěvnost portálu Heureka.cz prostřednictvím analogie založené na vývoji návštěvnosti služby *Google Shopping* a konkurenčních srovnávačů. Vychází přitom z údajů obsažených v rozhodnutí Komise a jako referenční prostředí používá údaje z polského trhu. Základní myšlenkou metody je, že zvýhodněné zobrazování služby *Google Shopping* měnilo rozdělení návštěvnosti mezi vlastní cenový srovnávač společnosti Google a ostatní cenové srovnávače. Vývoj pozorovaný na referenčním (polském) trhu byl proto použit k odhadu, jaká část návštěvnosti mohla konkurenčním srovnávačům chybět. Z poměru návštěvnosti *Google Shopping* a návštěvnosti ostatních cenových srovnávačů na polském trhu se stanovil koeficient navýšení. Ten představuje poměr mezi návštěvností vlastního srovnávače žalované a návštěvností ostatních srovnávačů cen na daném trhu. Důvod užití polských dat byl ten, že v Rozhodnutí Evropské komise nebyly k dispozici samostatné anonymizované datové grafy pro Českou republiku. Tento koeficient byl aplikován na skutečnou měsíční návštěvnost portálu Heureka.cz pocházející ze zdrojů Google:

hypotetická návštěvnost = skutečná návštěvnost × koeficient navýšení

72. Rozdíl mezi hypotetickou a skutečnou návštěvností představuje ušlou návštěvnost. Ta pak byla pomocí skutečného konverzního poměru a skutečné *CPC* převedena na ušlé tržby. Od nich byly odečteny dodatečné náklady ve výši 0,39 Kč na jednu ušlou návštěvu (dále jen „dodatečné náklady“) a daň a následně se vypočtla aktuální hodnota ušlých peněžních toků, na které byla poté použita diskontní míra. Ta je používána pro přepočet peněžních částek vznikajících v různých okamžicích na jejich hodnotu k jednomu společnému datu (v posuzovaném případě začátku škodního jednání), neboť stejná částka peněz nemá v různých okamžicích stejnou ekonomickou hodnotu. Byla stanovena na 8,90 % ročně. Po jejím uplatnění byla stanovena hodnota ušlého zisku.

73. Hlavní námitkou ze strany žalované proti této metodě bylo užití polských dat, která nemusejí být z celé řady důvodů pro modelaci českého trhu příléhavá. Kromě toho žalovaná a znalec Ing. Brouček správně namítali i to, že tato metoda nepředpokládá jakoukoliv existenci srovnávače

žalované. Kalkuluje se tedy s tím, že by buď žalovaná vůbec žádný srovnávač cen nespustila, nebo že by stávajícím srovnávačům vůbec nekonkuroval. Tato námitka byla společná pro všechny použité metody a soud ji posoudil jako přiléhavou.

74. **Metoda statistického modelování návštěvnosti (Metoda 2)** vychází z historického vztahu mezi návštěvností portálu Heureka.cz a objektivně měřitelnými veličinami (regresory) v období před zahájením posuzovaného jednání. Jako regresory byly použity velikost internetové populace v České republice a index spotřebitelských cen (*CPI*). Metoda předpokládá, že vztah regresorů a návštěvnosti pozorovaný před únorem 2013 by se při absenci škodního jednání vyvíjel stejným způsobem po celé posuzované období. Regresní vztah byl odhadnut z čtvrtletních údajů za období od prvního čtvrtletí roku 2009 do čtvrtého čtvrtletí roku 2012. Použita byla vícenásobná exponenciální regrese, v níž byla návštěvnost portálu vysvětlovanou proměnnou a internetová populace a *CPI* vysvětlujícími proměnnými. Tak byla získána regresní funkce. Do takto stanovené regresní funkce byly následně dosazeny skutečné hodnoty internetové populace a *CPI* za rozhodné období (po jednotlivých čtvrtletích). Výsledkem byly hypotetické čtvrtletní návštěvnosti. Ty byly následně rozděleny na měsíční hodnoty podle sezónní struktury návštěvnosti. Hypotetická návštěvnost byla poté pomocí skutečného konverzního poměru a skutečné *CPC* převedena na hypotetické tržby. Od nich byly odečteny skutečné tržby, dodatečné náklady a daň; a po uplatnění diskontní míry byla stanovena hodnota ušlého zisku.

75. Při hodnocení této metody soud přihlédl k relevantním námitkám znalce Ing. Broučka. Ty se týkaly v první řadě příliš krátké časové řady pro pozorování za účelem dalšího regresního modelování. Konkrétně byl totiž další vývoj pomocí metody regresního modelování odhadnut na základě 16 čtvrtletních pozorování předchozího vývoje návštěvnosti srovnávače žalobkyně. Při použití 2 regresorů pro čtvrtletní pozorování by přitom z ekonometrického hlediska bylo vhodné použít alespoň 30 pozorování (2x15), tedy pozorování alespoň za 7 let. Taková data však nikdy nebude možné získat, neboť by bylo třeba zohlednit reálná data od roku 2005 a srovnávač Heureka.cz začal fungovat až v roce 2007. Důvodem je i strukturální nekompatibilita trhu a dynamika rozvoje českého e-commerce trhu v této době. Další relevantní námitka proti této metodě se týká volby užitých regresorů (zejména indexu spotřebitelských cen) a rizika falešné kauzality. Znalecký ústav APOGEO vybral dvě konkrétní proměnné z celkového výčtu makroekonomických ukazatelů (HDP, mzdy, průměrná spotřeba, populace) pouze na základě statistické shody v minulých datech, aniž by předložil věcné a ekonomické vysvětlení, proč by právě tyto dvě proměnné měly kauzálně a systematicky určovat návštěvnost portálu Heureka.cz. Zařazení proměnné *CPI* pak znalecký ústav obhajoval teoretickou úvahou, že vyšší inflace zvyšuje cenovou citlivost spotřebitelů, kteří pak častěji využívají srovnávače cen. Relevantní námitka proti takovému postupu ze strany znalce Ing. Broučka směřovala k tomu, že *CPI* je index cenové hladiny, nikoli míra inflace (tempo růstu cen). Míra inflace v ČR v letech 2013–2016 klesala téměř k nule, avšak cenový index CPI neustále rostl. Vložením rostoucího cenového indexu do modelu tak do regrese mohlo přidat pouze další setrvale rostoucí řadu, což nemuselo odpovídat ekonomickému mechanismu, jímž volbu této proměnné znalecký ústav odůvodňoval. Kromě toho byla v metodě 2 použita exponenciální funkce (zatímco v metodě 4 funkce lineární), což způsobuje multiplikativní působení obou regresorů. Konečně pak soud přisvědčil i námitce rizika falešné kauzality. Pokud dvě číselné řady v čase setrvale rostou (což byl v letech 2009–2012 případ jak návštěvnosti Heureky, tak internetové populace i indexu CPI), vykáže vícenásobná regrese téměř vždy velmi vysokou statistickou shodu. Vzniká tak vysoké riziko zdánlivé korelace, kdy se dvě věcně nesouvisející proměnné jeví jako silně provázané pouze proto, že sdílejí společný rostoucí trend. Znalec Ing. Brouček toto riziko demonstroval na příkladu korelujícího klesajícího trendu mezi počtem vražd v USA a tržním podílem prohlížeče Internet Explorer v letech 2006–2011. Znalecký ústav přitom nedokázal spolehlivě doložit, že jím použité diagnostické testy byly s to případnou falešnou kauzalitu odhalit.

76. Na druhou stranu soud nepřisvědčil té námitce žalované ve vztahu k této metodě, která se týkala její aplikace na slovenský trh. Konkrétně žalovaná namítala, že není zřejmé, z jakého důvodu

při použití téže metody na slovenská data, tedy na trh, kde v rozhodném období Shopping Units nebyly spuštěny vůbec, se neprojevuje výrazný růst tržeb mezi třetím a čtvrtým čtvrtletím roku 2016. Model pro toto období vycházel z navýšení přibližně o 94 %. Znalecký ústav velice přesvědčivě v tomto směru vysvětlil, že jde o statistický model, který dává výsledek pouze v rámci celkové modelace zadaného časového období. Jednotlivé dílčí mezivýsledky z mohou logicky obsahovat nepřesnosti, které se v rámci celku rozmělní.

77. **Metoda přímé analogie trhu (Metoda 3)** podle údajů z internetového obchodu CZC.cz vychází z návštěvnosti, kterou v rozhodném období získával internetový obchod CZC.cz prostřednictvím *PLA* v sekci *Shopping Units*. Na rozdíl od prvních dvou metod neodhaduje nejprve celkovou hypotetickou návštěvnost portálu Heureka.cz, ale přímo počet konverzí (placených prokliků), o které měla být žalobkyně připravena.

78. Protože je znám tržní podíl CZC.cz, lze z jeho návštěvnosti odhadnout, jak velká návštěvnost z *Shopping Units* připadala na český trh jako celek. Z této celkové návštěvnosti se následně určil podíl, který by připadal portálu žalobkyně podle jejího skutečného postavení mezi samostatnými cenovými srovnávači. Tím se stanovil počet konverzí, které by podle použité analogie připadly portálu Heureka.cz, neboť základní premisou metody 3 je, že 1 návštěva skrze Shopping Unit = 1 placený proklik, který by jinak náležel ostatním srovnávačům (tedy ušlá konverze).

    ušlé konverze = (návštěvnost CZC.cz z Shopping Units ÷ tržní podíl CZC.cz) × tržní podíl Heureka.cz mezi CSS

79. Ušlé konverze pak byly vynásobeny skutečnou cenou za proklik. Od výsledných ušlých tržeb se odečtly dodatečné náklady ve výši 0,46 Kč na jednu ušlou konverzi (na jeden placený proklik) a daň a uplatnila se diskontní míra.

80. Hlavním úskalím této metody je předpoklad, že každý externí proklik na zboží v *Shopping Units* představoval placený proklik skrze některý z konkurenčních srovnávačů. Část takto stanovených prokliků následně tato metoda přiděluje portálu žalobkyně podle jejího tržního podílu mezi 8 nejvýznamnějšími z nich. Jinými slovy řečeno, neaplikuje se konverzní poměr.

81. Tato úvaha však přehlíží, že počet externích kliknutí na produktové reklamy v *Shopping Units* byl významně ovlivněn jejich obohaceným grafickým zobrazením a atraktivnějším umístěním. Toto zobrazení zvyšovalo míru prokliku oproti běžným výsledkům vyhledávání. Jinými slovy řečeno ne každý uživatel internetu, který byl přilákán protiprávním jednáním žalované ke kliknutí na odkaz v Shopping Units, by v případě jejich neexistence postupoval tak, že by mezi výsledky vyhledávání zvolil srovnávač cen a následně z něj klikl na stránku obchodníka. Celková atraktivita *Shopping Units*, hodnoceno prizmatem průměrného spotřebitele, s pravděpodobností hraničící s jistotou přilákala i takové uživatele, kteří na produkt v *Shopping Units* klikli, aniž by měli v úmyslu užít služeb cenového srovnávače. Neaplikování konverzního poměru v metodě č. 3 není tedy z hlediska logického myšlení zcela správné. Na druhou stranu je však opět nemožné exaktně stanovit, jaký konverzní poměr by se měl v tomto případě aplikovat. Je totiž třeba přihlédnout k tomu, že zatímco v případě konkurenčních srovnávačů je třeba pro vznik konverze (a výnos žalobkyně) nejprve otevřít portál srovnávače a z něj se teprve prokliknout na stránku obchodníka, žalobkyně zneužila své dominantní postavení tím, že výsledky výlučně svého srovnávače umístila již na stránku s výsledky vyhledávání. Soud při svých úvahách zohlednil, že standardní konverzní poměr se pohybuje přibližně mezi 43 % a 54 % (viz odst. 21 tohoto odůvodnění).

82. **Metoda statistického modelování konverzí (Metoda 4)** opět vypočítávala přímo ušlé konverze. Vycházela z předpokladu, že počet konverzí portálu Heureka.cz souvisel s celkovou intenzitou elektronického obchodování na tuzemském trhu (které bylo reprezentováno regresory CPI a návštěvností CZC.cz). Hypotetický počet konverzí portálu Heureka.cz vypočítává prostřednictvím vícenásobné lineární regresní analýzy. Vysvětlovanou proměnnou byl počet konverzí portálu Heureka.cz a vysvětlujícími proměnnými byly návštěvnost internetového obchodu CZC.cz a CPI. Nejprve bylo z historických údajů určeno, kolik placených prokliků z portálu Heureka.cz obvykle připadalo na určitou úroveň návštěvnosti CZC.cz a CPI (tedy vztah mezi regresory a placenými prokliky na portál žalobkyně; jestliže např. vyšší návštěvnost CZC.cz v minulosti pravidelně doprovázel vyšší počet prokliků z Heureka.cz, statistický model tuto souvislost zachytil). Do takto odhadnutého vztahu byly následně dosazeny skutečné hodnoty návštěvnosti CZC.cz a CPI za rozhodné období. Výsledkem byl odhad hypotetických konverzí, kterých by portál žalobkyně dosáhl při zachování historického vztahu mezi uvedenými veličinami (regresory). Hypotetické konverze se vynásobí skutečnou cenou za proklik a porovnají se se skutečnými tržbami. Od výsledných ušlých tržeb se odečtou dodatečné náklady ve výši 0,46 Kč na jednu ušlou konverzi (na jeden placený proklik), daň a uplatní se diskontní míra.

83. Stejně jako v případě metody 2 byla ze strany žalované, resp. znalce Ing. Broučka vznesena řada relevantních námitek. Z podstaty věc přitom nebylo možné řadu z nich odstranit. Je zejména o nedostatečný počet měření pro modelaci. Metoda 4 byla provedena jen na 12 pozorováních namísto ideálních 30 za 7 let. Pro rozšíření do minulosti však nejsou k dispozici data, tento problém tedy nelze odstranit. Problematickým se jeví dále opět výběr regresorů a s tím spojené riziko falešné kauzality. Ne zcela jasným zůstalo užití lineární funkce v této metodě, když v metodě 2 byla užita funkce exponenciální. Konečně pak soud při hodnocení důkazu přihlédl i k tomu, že u metody 4 byly záporné měsíční hodnoty ušlého zisku převedeny na nulu. Tato asymetrická úprava pak zvýšila celkový výsledek, protože kladné rozdíly zůstaly zachovány, zatímco záporné byly odstraněny.

84. S ohledem na výše uvedené soud tedy hodnotil výsledky získané metodami 2 a 4 jako doplňkové a při svých úvahách primárně vycházel z metod 1 a 3, a to zejména po jejich přepočtu na reálných datech poskytnutých samotnou žalovanou. Důvodem je skutečnost, že v případě metod 1 a 3 po provedených přepočtech odpadly hlavní námitky znalce Ing. Broučka ohledně nepřenositelnosti polského trhu, lineární extrapolace za hranici dat, nereprezentativnosti a chybovosti e-shopu CZC a tedy i celkové „spekulativnosti a nadhodnocení".

85. Znalecký ústav v doplnění svého posudku ze dne 21. 8. 2026 rekalkuloval tyto dvě (z hlediska hodnocení soudu relevantnější) metody. Důvodem **rekalkulace** byla skutečnost, že žalovaná poskytla skutečný reálný dataset obsahující přesná data o internetovém provozu v posuzovaném období. U Metody 1 tak odpadla původně z nutnosti použitá analogie s vývojem na polském trhu. Výpočet byl proveden na základě skutečných reálných dat žalované za Českou republiku. Z těchto dat byla stanovena skutečná návštěvnost portálu Heureka.cz z vyhledávače žalované a nový koeficient navýšení, vyjadřující poměr konverzí srovnávače žalované ke konverzím ostatních cenových srovnávačů. Hypotetická návštěvnost byla určena jako součin skutečné návštěvnosti a tohoto koeficientu. Soud neměl důvod pochybovat o správnosti dat v datasetu poskytnutého samotnou žalovanou, neboť k němu bylo přiloženo i prohlášení Dr. Paula Liu (*Director of Economics ve společnosti Google LLC*), které potvrdilo autenticitu a způsob extrakce těchto dat ze systémů Google. Správnost dat byla navíc následně ověřena i křížovou kontrolou vůči Příloze 1 Rozhodnutí Evropské komise. Kromě to žádné takové námitky nevznášela ani protistrana ve sporu.

86. V případě Metody 3 byl pak původní odhad návštěvnosti vypočtený z dat internetového obchodu CZC.cz nahrazen opět reálnými měsíčními daty žalované o externích a interních kliknutích ze služby Google Shopping. Externí kliknutí byla ve výpočtu nicméně i nadále považována přímo za konverze (placené prokliky), zatímco interní kliknutí byla považována za návštěvnost a na konverze byla převedena pomocí skutečného konverzního poměru portálu Heureka.cz. Ve variantě A byl

původní obecný tržní podíl portálu žalobkyně nahrazen alokačním podílem vyjadřujícím jeho skutečný podíl na návštěvnosti srovnávačů pocházející výhradně z výsledků vyhledávání Google. Ve variantě B zůstal původně použitý tržní podíl dle dat z NetMonitoru. Kromě přepočtu na základě skutečných vstupních dat byly v rekalkulovaných metodách k námitkám žalované navýšeny i náklady nutné k dosažení dodatečné návštěvnosti a konverzí. Nadále však zůstalo jen u nákladů charakteru *Direct SEM&SEO*.

87. Společně všem použitým metodám tedy lze nicméně i po maximálním rozumném zpřesnění nadále vytknout, že zohledňují jako dodatečný náklad k dosažení hypotetických výnosů pouze náklady *Direct SEM&SEO*, tedy přímé marketingové náklady ve výši cca 0,39 Kč za proklik. Na druhou stranu je však poměrně obtížné hypoteticky stanovit, zda by s sebou vyšší návštěvnost, provoz a konverze žalobkyně nesla i případné další náklady. Žalovaná argumentovala tím, že by šlo o náklady na další hardware, zaměstnance a podobně. S ohledem na skutečnost, že jde o úvahy zcela hypotetické, byla by však snaha o jejich exaktní dokazování zbytečná, neboť jde ve své podstatě o hypotetické úvahy.

88. V rámci hodnocení důkazů lze shrnout, že jednotlivé metody užité pro stanovení ušlého zisku žalobkyně vedly k rozdílným výsledkům, nicméně shodovaly se vždy v řádu stovek milionů Kč. Ani výsledky nejpřesnějších rekalkulovaných metod 1 a 3, jež stanovily ušlý kolem 400 mil. Kč, však nejsou bez dalšího převzatelné jako bezrozporné a bezpečné skutkové zjištění o takto exaktní škodě. Hlavními důvodem je jednak to, že i tyto metody pracují s modelací hypotetické reality, ve které na poli srovnávačů žalovaná vůbec nepůsobí, a jednak to, že s poměrně zásadním navýšením obratu nejsou spojeny žádné dodatečné náklady, a konečně i to, že externí prokliky přes *Shopping Units* jsou považovány rovnou za ušlou konverzi žalobkyně, aniž by byl aplikován konverzní poměr. Další zpřesňování výpočtů však v poměrech posuzované věci není smysluplné. Absentují totiž reálná data. Jakékoliv doplnění či odstraňování nepřesností by bylo opět jen doplněním hypotetických skutečností. Jinými slovy řečeno, nedává rozumného smyslu zpřesňovat výpočty za situace, kdy se do výsledku podstatným způsobem promítají vstupní data, jež mají hypotetickou povahu. Podstatné pro rozhodnutí věci nicméně je, že použité metody zachycují podstatné aspekty ovlivňující výpočet, jsou odůvodněné a vycházejí z logického postupu. Přestože každá z nich přistupuje k výpočtu odlišným způsobem, dospívají všechny čtyři k částkám obdobného řádu (a to i po následném přepočtení za použití skutečných dat). Jejich výsledky se tak vzájemně podporují a umožňují učinit závěr alespoň o řádové výši vzniklé škody.

89. V tomto ohledu proto soud učinil jednoznačný závěr, že výši ušlého zisku žalobkyně v posuzovaném období již není možné stanovit přesněji, než bylo v rámci provedeného dokazování provedeno. Jinými slovy řečeno ani další znalecké zkoumání by s ohledem na charakter věci, kdy je vyčíslován hypotetický ušlý zisk, nemohlo po skutkové stránce přinést do sporu více světla.

Další provedené důkazy

90. Nad rámec shora vypočtených důkazů soud provedl dokazování dalšími listinnými důkazy, zejména pak:

- *souhrnná zpráva o rozhodnutí komise ze dne 27. června 2017;*
- *historie Heureky;*
- *článek Allegro Group dokončilo převzetí Heuréky;*
- *výpis o ochranné známce Úřadu průmyslového vlastnictví Heuréka – ověřeno zákazníky;*
- *úplný výpis z obchodního rejstříku společnosti Google Czech Republic, s r. o.;*
- *výpis z obchodního rejstříku státu Delaware ohledně žalované;*
- *výpisy z databáze UPV;*
- *článek deníku E15.cz „Google spustil vlastní srovnávač cen zboží a z eshopů z 13. 11. 2011";*
- *článek z webu PC World „Google v Česku zpřístupnil službu pro porovnávání cen zboží";*
- *infografika – stav české eCommerce v roce 2013;*

- *článek česká eCommerce v roce 2019 opět rostla, Obraty E shopu přesáhly 155 miliard korun;*
- *Google official blog Česká republika – změny v nákupech Google v Evropě;*
- *článek „Evropská komise udělila Googlu rekordní pokutu 2,42 miliardy EUR za nákupy";*
- *oznámení komise ze dne 30. 11. 2010 o zahájení řízení ve věci Google shopping;*
- *tisková zpráva komise týkající se zahájení řízení komise ve věci Google shopping;*
- *memorandum publikované komisí dne 25. 4. 2013;*
- *tisková zpráva ze dne 25. 4. 2013 a ze dne 15. 4. 2015;*
- *články publikované na portálech Tech ihned, Ty internety.cz, Patria.cz, Deník.cz a E15;*
- *seznam členů sdružení pro internetový rozvoj;*
- *článek publikovaný na portále Ty internety.CZ ze dne 27. 5. 2014;*
- *tisková zpráva ze dne 27. 5. 2014;*
- *výňatek z prezentace ke stavu řízení ze dne 17. 4. 2020;*
- *článek Tomáš Braverman: „Podáváme žalobu na Google CZ, chceme 395 000 000 ušlého zisku z portálu Lupa.CZ";*
- *článek „EU nevidí v nakupování přes Google žádné problémy, s dodržováním předpisů konkurenti nesouhlasí";*
- *článek „Češi si oblíbili nákupy přes čínské internetové obchody, zapomínají na clo";*
- *článek „4 z 10 Čechů nakupuji v čínských e-shopech";*
- *článek „Oblíbenost čínských eshopů Čechů trvá";*
- *článek „Češi a eshopy, v Číně nakupuje polovina z nás";*
- *článek „Válka eshopů – Lídr na trhu Alza odchází z nejvyššího srovnávače cen";*
- *článek „Jde to i bez heuréky? Možná jde.";*
- *článek „Velké eshopové smíření. Alza se po šesti letech vrací na srovnávač Heuréka. CZ";*
- *článek „Evropská komise udělila Googlu rekordní pokutu";*
- *článek ze dne 13. 5. 2025 z InsuranceJournal / Bloomberg. Google facing at least €12 bilion in civil claims across Europe;*
- *e-mail ze dne 27. 7. 2020;*
- *odpověď na e-mail z 12. 7. 2023;*
- *výňatek ze studie Thomase Höppnera;*
- *článek ze dne 13. 11. 2020 „Zneužívání dominantního postavení Googlu se nelíbí dalším společnostem napříč Evropou";*
- *článek ze dne 17. 10. 2022 „Heuréka s dalšími srovnávači vyzývá Evropskou komisi k zastavení zneužívání dominance Google";*
- *seznam produktů Google ukončených ze strany Googlu dle seznamu Killed by Google;*
- *notářský zápis sepsaný dne 15. 6. 2026, včetně příloh;*
- *článek „Vyšlapejte si novou cestičku v nákupech Google;*
- *tiskové zprávy o uložení pokuty ve výši 890 000 000 EUR za porušování nařízení DMA;*
- *výtisk webové stránky o Goranu Serdarevičovi;*
- *usnesení Krajského soudu ve Varšavě ze dne 14. 3. 2024, sp. zn. XXII GWo 24/24;*
- *shrnutí tureckého soutěžního úřadu ohledně žalované;*
- *tisková zpráva Idealo ze dne 14. 11. 2025.*

91. Tyto důkazy však soud nehodnotí, neboť tvrzení jimi prokazovaná byla toliko podpůrného charakteru, a nebyla tedy podstatná pro rozhodnutí v tomto sporu. Další prokazovaná tvrzení se pak netýkají projednávaného nároku, ale toliko regulací digitálního trhu, polemiky o podjatosti Ing. Broučka, opatření přijatých po posuzovaném období apod. Ke dvěma důkazům v cizích jazycích nebyly dodány překlady, ač k tomu byla žalobkyně vyzvána v průběhu ústního jednání před zdejším soudem dne 25. 6. 2026. Je rovněž třeba uvést, že navržené důkazy v podobě článků mohou obsahovat subjektivní hodnocení či závěry, které se mohou lišit od skutkových zjištění učiněných zdejším soudem. Pro rozhodnutí soudu jsou však určující především skutková zjištění, opírající se o konkrétní provedené důkazy objektivizovaného charakteru, zejména znalecké posudky, odborná vyjádření a další relevantní podklady. Těch soud provedl dostatek k tomu, aby

mohl ve věci rozhodnout. Další důkazy tedy soud již neprováděl, neboť dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, resp. na nejvyšší možnou míru.

92. Dále je třeba podtrhnout, že další důkazy navržené žalovanou soud provést ani nemohl, neboť by se jednalo o důkazy nezákonné. Konkrétně šlo o důkazy videem *Tomáš Braverman: „E-commerce trendy roku 2016"* a článkem *Google Shopping has arrived in Hungary*. Žalovaná je navrhla až po uplynutí koncentrační lhůty dle § 118b odst. 1 o. s. ř. a ve vztahu k nim není dána žádná výjimka, pro kterou by koncentraci řízení bylo možné prolomit. Žalovaná se mýlí, má-li za to, že navržený důkaz videem směřuje ke „zpochybnění věrohodnosti důkazního prostředku". Šlo o ve skutečnosti důkazy, které směřují k tomu, aby byl skutkový stav zjištěn jinak (k distinkci mezi těmto dvěma důkazy viz např. *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. 29 Cdo 5273/2017*, na který dokonce sama žalovaná poukazovala). Z výslechu znalce bylo totiž zjištěno, že konverzní poměr se zásadně neliší na mobilních zařízeních a na počítačích. Znalec doslova uvedl: „V případě, že by měla platit ona teze z hlediska toho, že na mobilních zařízeních klesá konverzní poměr, pak bychom něco takového pozorovali právě ohledně konverzního poměru v letech 2013–2016. Tam nicméně konverzní poměr zůstal stabilní a neměnný, proto nebylo důvodu se domnívat, že by bylo na místě s ním počítat v rámci nějakého vývoje" (*viz protokol z jednání na čl. l. 758 spisu*). Pokud žalovaná tvrdila, že má být zjištěno něco jiného, nejde o zpochybnění věrohodnosti důkazního prostředku (znaleckého posudku), nýbrž o zjištění jiného skutkového stavu. Takový důkazní návrh výjimkou z koncentrace řízení není.

Závěr o skutkovém stavu

93. Na základě zjištěných skutečností dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu ve věci samé.

94. Žalobkyně je provozovatelkou portálu Heureka.cz, který funguje na principu *pay per click*. To znamená, že inkasuje od obchodníka platbu za proklik uživatele ze svého portálu na konkrétní e-shop. Na portálu si mohou uživatelé vyhledat konkrétní produkt a zobrazí se jim odkazy na jednotlivé e-shopy obchodníků tento produkt nabízející, s možností srovnání cen.

95. Žalovaná je provozovatelkou vyhledávače Google, skrze který se uskutečňuje naprostá většina vyhledávání na internetu. V rozhodném období provozovala v rámci svého vyhledávače vlastní srovnávač „Nákupy Google" a dále přidala do výsledků vyhledávání službu *Shopping Units*. To znamenalo, že se v rozhodném období po zadání produktu do vyhledávacího řádku ve vyhledávači žalované zobrazily výsledky v následujícím pořadí (od horní části obrazovky pod lištou vyhledávání až na konec stránky):

    a) produkty zobrazené v *Shopping Units* včetně fotografií a údaje o ceně;
    b) placené (reklamní) textové odkazy (na mj. e-shopy tento produkt nabízející či konkurenční srovnávače cen);
    c) organické výsledky v podobě textových odkazů (na mj. e-shopy tento produkt nabízející či konkurenční srovnávače cen).

96. Vedle toho bylo možné nad lištou vyhledávání kliknout na záložku „Nákupy", kde se zobrazovaly pouze odkazy na e-shopy obchodníků nabízejících daný produkt. Obchodníci žalované platili odměnu za zobrazování odkazů na své e-shopy v rámci *Shopping Units*, Nákupů Google a případně mezi placenými odkazy.

97. Konkurenční srovnávače (včetně portálu žalobkyně) neměly přístup k zobrazení v *Shopping Units* ani v záložce Nákupy Google. Mohly být zobrazeny maximálně (za úplatu) mezi placenými odkazy a dále byly zobrazovány mezi organickými výsledky. Žalovaná nicméně využívala algoritmy, které ovlivňovaly pořadí zobrazování textových výsledků (placených i organických) mj. tak, že výsledky odkazující na konkurenční srovnávače se posouvaly níže.

98. Kombinací těchto jednání ve formě *promotion* (žalovaná umisťovala svůj srovnávač na výhodnější pozici v rámci výsledků a zobrazovala jej vizuálně atraktivněji) a *demotion* (žalovaná pomocí algoritmů omezila provoz ze svých stránek s výsledky obecného vyhledávání směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků) zneužila žalovaná svého dominantního postavení na trhu. Následkem toho došlo v posuzovaném období k trvalému růstu návštěvnosti vlastního srovnávače žalované, zatímco návštěvnost konkurenčních srovnávačů se snižovala, stagnovala nebo snížila dynamiku nárůstu.

99. Evropská Komise a následně i Tribunál a Soudní dvůr Evropské unie dospěly k závěru, že shora uvedené jednání žalované představovalo protiprávní jednání a vedlo k narušení hospodářské soutěže. Protisoutěžní účinky podle soutěžních orgánů mohly spočívat mj. v ušlém zisku provozovatelů konkurenčních srovnávačů.

100. Ušlý zisk od 28. 2. 2013 do 27. 6. 2017 není možné zcela exaktně stanovit na základě žádné přesné znalecké ekonometrické metody, neboť do výpočtu vstupuje celá řada proměnných, jež jsou hypotetického rázu. Lze však postavit najisto, že se částka, o niž žalobkyně v důsledku protiprávního jednání přišla, pohybuje v řádu stovek milionů Kč. Nejpřesnější z ekonometrických metod určují ušlý zisk částkou cca 400 mil. Kč, avšak tyto metody vycházejí z hypotetické situace, že by žalovaná v rozhodném období vůbec neprovozovala žádný srovnávač, případně nedistribuují prokliky skutečně učiněné přes *Shopping Units* s použitím konverzního poměru, ačkoliv jejich umístění a atraktivita byly na rozdíl od srovnávače žalobkyně výrazně odlišné. Kromě toho je rovněž nanejvýš hypotetické, jaké případné náklady by byly kromě přímých marketingových nákladů za proklik s vyšším obratem žalobkyně spojeny.

Právní posouzení věci

101. Soud posoudil věc po právní stránce následovně.

102. Podle čl. 102 odst. 1 SFEU s vnitřním trhem je neslučitelné, a proto zakázané, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části.

103. Podle § 2910 o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.

104. Podle § 4 NáhŠkHS škoda se nahrazuje v plné výši; ustanovení § 2953 občanského zákoníku se nepoužije. Škoda je nahrazena v plné výši, jestliže je poškozenému nahrazeno také znehodnocení peněz, ke kterému došlo s ohledem na plynutí času od vzniku škody. Náhrada škody nesmí vést k nadměrnému odškodnění (odst. 1). Je-li to potřeba k náhradě škody v plné výši, může poškozený požadovat po škůdci také zaplacení úroku, aby výše náhrady zohledňovala znehodnocení peněz, ke kterému došlo od vzniku škody do splatnosti její náhrady (odst. 2). Pokud by zaplacení úroku z prodlení nevedlo k náhradě škody v plné výši pro dobu po splatnosti její náhrady, může poškozený po škůdci vedle úroku z prodlení požadovat v odpovídající výši také úrok zohledňující znehodnocení peněz. Poškozený však nemůže požadovat zaplacení úroku zohledňujícího znehodnocení peněz za dobu, po kterou poškozený nemůže po škůdci požadovat úrok z prodlení (odst. 3). Nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud (odst. 4).

K předpokladům náhrady škody v oblasti soutěžního práva v České republice

105. Základní kritéria, jimiž se nárok na náhradu škody posuzuje, plynou z ust. § 2910 věty druhé o. z. Soud se tedy zabýval tím, zda byly naplněny předpoklady pro vznik nároku na náhradu škody. Těmi jsou zaviněné porušení zákonné povinnosti stanovené na ochranu práva žalobkyně, do kterého

bylo žalovanou zasaženo, vnik škody na straně žalobkyně, příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalované a vznikem škody a výše škody.

K protiprávnímu jednání a žalované

106. Protiprávní jednání musí spočívat v narušení hospodářské soutěže, tedy jednání, kterým byla porušena příslušná ustanovení soutěžního práva. Důkazní břemeno ohledně prokázání takového porušení standardně nese poškozený (žalobkyně) (*srov. MIKULÍKOVÁ, Lucie. Soukromoprávní vymáhání soutěžního práva v ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 110–111*).

107. V projednávané věci Komise, Tribunál i Soudní dvůr rozhodly o tom, že se žalovaná svým jednáním dopustila porušení článku 102 SFEU. Soud je tak dle § 27 odst. 1 NáhŠkHS tímto závěrem vázán. V daném případě je dále po právní stránce nepochybné, že ochranný účel normy, kterou žalovaná porušila (čl. 102 SFEU) spočívá mj. v tom, aby na vnitřním trhu v rámci hospodářské soutěže nedocházelo na úkor ostatních soutěžitelů ke zneužití dominantního postavení žádného soutěžitele. Pokud tedy žalovaná zasáhla do práva žalobkyně na svobodné podnikání na vnitřním trhu vycházejícího např. z čl. 26 Listiny základních práv a svobod, čl. 16 Listiny základních práv EU či z čl. 49 ve spojení s čl. 54 SFEU či čl. 56 a 57 SFEU tím, že porušila zákaz zneužití dominantního postavení, porušila zákonnou povinnost stanovenou na ochranu takového práva. Proto žalobkyni náleží (za splnění dalších předpokladů) nárok na náhradu škody způsobené v příčinné souvislosti s takovýmto porušením, i když nedošlo k zásahu do žádného z absolutních práv žalobkyně. První předpoklad vzniku nároku na náhradu škody spočívající v existenci protiprávního jednání žalované, je tedy dán.

Ke vzniku škody

108. Žalobkyně se po žalované domáhala náhrady škody ve formě ušlého zisku. Bylo tedy na ní, aby prokázala, že v důsledku škodního jednání žalované nedošlo k rozmnožení majetkových hodnot žalobkyně, ač se to dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (*srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR z 18. 11. 1970, Cpj 87/70, uveřejněné ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 55/1971*). Konkrétní výší škody se bylo možné zabývat až po splnění tohoto předpokladu. Soud proto nejprve posuzoval, zda žalobkyni vznikla škoda.

109. V tomto kontextu je třeba předeslat, že typickým následkem porušení čl. 102 SFEU je tzv. *vyloučení soutěžitele*. To spočívá v tom, že porušením pravidel hospodářské soutěže dojde ke zlepšení pozice některého z účastníků trhu, zatímco postavení ostatních soutěžitelů se zhorší, resp. je jim ve vstupu na trh bráněno úplně. Jinými slovy řečeno, nebýt škodního jednání, byl by zisk jiného soutěžitele (žalobkyně) vyšší (*srov. např. MIKULÍKOVÁ, Lucie. Soukromoprávní vymáhání soutěžního práva v ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 178–179).* Je pak na poškozeném (žalobkyni), aby prokázal, že „měl zajištěny předpoklady pro tzv. pravidelný běh věcí, například že tam, kde je k provozování výdělečné činnosti zapotřebí splnění určitých podmínek (např. licence, registrace, stavební povolení apod.), byl reálný předpoklad jejich dosažení, pokud by nepříznivě nezasáhla škodná událost“ (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 25 Cdo 3320/2011 nebo ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2857/2005).*

110. Dalším důležitým vodítkem je pravidlo vyplývající z Praktického průvodce Evropské komise k určení výše škody v žalobách na náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 SFEU, který je průvodním dokumentem ke *Sdělení Komise pro určení výše škody v žalobách o náhradu škody při porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (2013/C 167/07)* (dále jen „průvodce Komise“). Bod 188 průvodce Komise stanoví, že: „(a)by mohlo být určeno, zda a v jakém rozsahu soutěžitelům vznikl ušlý zisk, je nutné porovnat zisk soutěžitelů během protiprávního jednání na trhu jím ovlivněném se ziskem, který by soutěžitelé vytěžili ze stejných výrobků ve scénáři bez protiprávního jednání (tj. v hypotetickém srovnávacím scénáři). Vždy když lze dokázat, že vylučovaný soutěžitel by ve scénáři bez protiprávního jednání dosáhl vyšších zisků a rozdíl je způsoben protiprávním jednáním, tomuto soutěžiteli vznikla škoda, a to i v případě, že se jeho tržní

podíl nezměnil nebo že se jeho zisk v důsledku jiných faktorů zvýšil.“ To je podstatné i v nyní posuzované věci, neboť jedním z argumentů žalované byla skutečnost, že k reálnému poklesu zisku žalobkyně nedošlo. Jak vidno, tato skutečnost však sama o sobě existenci škody ve formě ušlého zisku nevylučuje. Soud tedy v tomto ohledu žalované dát za pravdu nemohl. Jak plyne z výše uvedeného pravidla – rozhodné je to, zda soutěžitelka (žalobkyně) nedosáhla takových zisků, jakých by mohla dosáhnout nebýt škodního jednání, nikoliv zda i přes škodní jednání dosahovala kladných hospodářských výsledků.

111. Podstatné pro posouzení v daném případě tedy bylo toliko, zda by žalobkyně nebýt škodního jednání žalované dosáhla ještě vyšších zisků, než jakých reálně v posuzovaném období dosáhla, a zda zároveň měla zajištěny všechny předpoklady pro to, aby tomu tak bylo. Tyto předpoklady pak bezpochyby splněny jsou.

112. Především bylo postaveno najisto, že před započetím škodního jednání žalobkyně působila na tuzemském trhu CSS jako úspěšná podnikatelka. Na počátku škodního období, tedy za období od dubna 2012 do února 2013, dosáhla zisku ve výši 73,4 milionu Kč. Nejméně od ledna 2009 navíc vykazovala meziroční růst návštěvnosti (srov odst. 39 a násl tohoto odůvodnění). Ten měl pro portál žalobkyně jakožto CSS přímý ekonomický význam, neboť vyšší návštěvnost vedla k většímu počtu placených prokliků, a tím i k vyšším ziskům. V tomto ohledu soud dospěl k závěru, že s přihlédnutím k pravidelnému běhu věcí by ekonomický růst žalobkyně pokračoval i v posuzovaném období. Naopak byly vyvráceny námitky žalované, že by se tak nestalo s ohledem a různé ekonomické faktory ovlivňující trh e-commerce, konkrétně rozmach zahraničních tržišť, nástup specializované konkurence, přechod uživatelů na mobilní zařízení apod. (srov k tomu odst. 45 násl. tohoto odůvodnění). V tomto směru nebylo pochyb o tom, že zisky dosahované žalobkyní před zahájením protiprávního jednání žalované nebyly abnormálním výkyvem, nýbrž z nich lze vycházet jako z dlouhodobého a stabilního trendu (*srov. MIKULÍKOVÁ, Lucie. Soukromoprávní vymáhání soutěžního práva v ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 167).* Shrnuto, v případě žalované se jednalo ekonomicky vzato o zdravý podnik, který byl schopen svou podnikatelskou činností dlouhodobě ekonomicky růst.

113. Jak je uvedeno výše, při řešení otázky existence ušlého zisku ve škodním období se zpravidla vychází ze stanovení tzv. hypotetického scénáře. Ten vykreslí, jak by vypadla ekonomická a tržní realita v případě, že by k protiprávnímu jednání žalované nedošlo. Zisk, který žalobkyně skutečně realizovala je pak třeba odečíst od toho, jakého by dosáhla právě v tomto hypotetickém scénáři. Rozdíl mezi nimi pak odpovídá škodě. Obtíž při stanovení hypotetického scénáře nicméně spočívá v tom, že jde z podstaty věci o příběh, který se nestal, nelze tedy zjistit či prokázat. Je možné si jej nanejvýš představovat, resp. usuzovat na jeho pravděpodobnost z nepřímých indicií. V nyní posuzovaném případě je situace o to těžší, že není možné vyjít například ani z obdobné situace jinde na světě či v jiném čase. Vyhledávač žalované je totiž globálním hráčem, a to navíc zcela dominantním. Vývoj v sektoru e-commerce a CSS je navíc natolik dynamický, že v něm v podstatě neexistuje dostatečně dlouhého období, které by bylo prosté negativního vlivu protiprávního jednání žalované. Všechny tyto skutečnosti vedou k tomu, že snaha vytvořit podrobný a zejména vnitřně bezrozporný obraz toho, jak by se situace vyvíjela bez protiprávního jednání žalované, je téměř marná. I přesto však na tento úkol nelze rezignovat. Soud tedy kontrafaktuální scénář stanovil, zohlednil však veškerá úskalí, jež v nyní posuzované věci vyšla najevo (viz k tomu odst. 130 a násl tohoto odůvodnění).

114. S ohledem na shora uvedené tedy nelze nic vytknout žalobkyni na tom, že při stanovení svého hypotetického scénáře vyšla primárně ze znaleckých posudků obsahujících čtyři ekonometrické metody (následně dvě z nich doplněné o reálná data). Takový postup totiž aprobuje i shora zmíněný průvodce Komise, neboť obsahuje srovnání různých časových období na stejném trhu (*bod 38 a násl. průvodce*), srovnání s údaji z jiných výrobkových trhů (*bod 54 a násl. průvodce*), kombinaci srovnání různých časových období a různých trhů (*bod 56 a násl. průvodce*) i regresní analýzu (*bod 69*

a násl. průvodce). To vše bylo doplněno i o kritéria bodu 189 průvodce Komise, tj. o odečtení skutečných a hypotetických nákladů. S přihlédnutím k této metodice, skutkovým zjištěním učiněným v tomto řízení (zejm. odst. 37 a násl) a hodnocením důkazů (viz zejm. odst. 63 a násl) lze tedy přitakat žalobkyni ohledně závěru, že nebýt škodního jednání, zisky žalobkyně by byly vyšší. Po právní stránce tedy soud uzavřel, že na straně žalobkyně došlo ke vzniku škody ve formě ušlého zisku.

K příčinné souvislosti

115. Soud se dále v návaznosti na shora uvedený závěr o vzniku škody zabýval otázkou příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním žalované a vznikem škody na straně žalobkyně. Z judikatury Nejvyššího soudu se podává, že otázka existence příčinné souvislosti je otázkou skutkovou, neboť v řízení se zjišťuje, zda protiprávní úkon škůdce a vzniklá škoda na straně poškozeného jsou ve vzájemném poměru příčiny a následku. Právní posouzení příčinné souvislosti spočívá ve stanovení, mezi jakými skutkovými okolnostmi má být její existence zjišťována (*srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 25 Cdo 3748/2008*).

116. K naplnění podmínek odpovědnosti za škodu je zejména třeba, aby posuzované protiprávní jednání bylo alespoň jednou z hlavních (podstatných) příčin. Soud tedy posuzuje, zda je zjištěný protiprávní úkon skutečně relevantní příčinou vzniku škody (*srov. MIKULÍKOVÁ, Lucie. Soukromoprávní vymáhání soutěžního práva v ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 257*).

117. Příčinná souvislost je dána tehdy, jestliže škoda vznikla následkem protiprávního jednání, tedy pokud jsou toto jednání a vzniklá škoda ve vzájemném poměru příčiny a následku. Při posouzení faktické kauzality je třeba vyjít z otázky, zda by ke škodě došlo i bez protiprávního jednání žalované. Jestliže by při odstranění tohoto jednání škodlivý následek nenastal, představuje jednání žalované faktickou příčinu škody. Nemusí přitom jít o příčinu jedinou ani bezprostřední. Postačuje, pokud bylo protiprávní jednání jednou z příčin, které se na vzniku škody podstatným způsobem podílely. Působilo-li více příčin postupně, musí být jejich vzájemný vztah natolik propojen, aby již z působení prvotní příčiny bylo možné důvodně dovodit věcnou souvislost s konečným škodlivým následkem *(srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 2008, sp. zn. 25 Cdo 1437/2006).*

118. Je třeba dále posoudit, zda je zjištěná příčina právně relevantní, a odlišit ji od příčin právně nepodstatných. Ústavní soud v *nálezu ze dne 1. 11. 2007, sp. zn. I. ÚS 312/05*, zdůraznil, že soud musí své závěry o existenci či neexistenci příčinné souvislosti řádně odůvodnit, uvést kritéria, podle kterých rozlišuje právně podstatné a nepodstatné příčiny, a tato kritéria aplikovat na konkrétní okolnosti případu. Právní význam příčiny se posuzuje zejména prostřednictvím teorie adekvátní příčinné souvislosti a ochranného účelu porušené normy. Podle teorie adekvátnosti je právně relevantní takový následek, který nebyl vzhledem k obvyklému chodu věcí a zkušenostem v době jednání zcela nepravděpodobný a jehož vznik mohl předvídat hypotetický zkušený, optimální pozorovatel.

119. Uvedené podmínky jsou v projednávané věci splněny. Účelem zákazu zneužití dominantního postavení podle článku 102 SFEU je mimo jiné chránit účinnou hospodářskou soutěž a soutěžitele před vylučovacími praktikami dominantního podniku. Škoda v podobě zisku, který soutěžiteli ušel v důsledku zhoršení jeho viditelnosti, návštěvnosti a možnosti získávat zákaznické prokliky, proto spadá do okruhu následků, před nimiž má porušené soutěžní pravidlo chránit (*srov. MIKULÍKOVÁ, Lucie. Soukromoprávní vymáhání soutěžního práva v ČR. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 227*). Zároveň právě zhoršení viditelnosti, jež mělo vliv na návštěvnost a konverze žalobkyně, žalovaná svým škodním jednáním způsobila. Konkrétně bylo zjištěno, že prostřednictvím složky svého jednání *demotion* zhoršovala ostatním soutěžitelům (vč. žalobkyně) viditelnost a prokliky, které naopak skrze *promotion* svých služeb přebírala. Vzhledem k obchodnímu modelu žalobkyně, v němž její výnosy závisely zejména na počtu placených prokliků, vedla nižší návštěvnost k nižšímu počtu těchto prokliků a následně k nižším výnosům z PPC (konverzím). Po odečtení nákladů, které by žalobkyně musela vynaložit na dosažení dodatečných výnosů, se tento

rozdíl projevil jako ušlý zisk, jak popsáno shora. Žalovaná tak svým škodním jednáním způsobila řetězec skutkových událostí, který se majetkové sféře (nejen) žalobkyně projevil následujícím způsobem:

škodní jednání žalované → nižší viditelnost a nižší pravděpodobnost prokliku na odkaz žalobkyně → nižší návštěvnost → menší počet placených prokliků na nabídky obchodníků → nižší výnosy → po zohlednění nákladů ušlý zisk

120. Tento ekonomický řetězec není založen pouze na obecné úvaze o možném působení protiprávního jednání. Je podporován konkrétními skutkovými okolnostmi – údaji o obchodním modelu žalobkyně, historickém vývoji její návštěvnosti, počtu placených prokliků a výnosů, jakož i výsledky čtyř metod použitých ve znaleckém posudku PKF APOGEO i daty z doplňujícího posudku Ing. Broučka. Ačkoli se jednotlivé metody liší ve výsledném vyčíslení ušlého zisku, všechny vedou ke zcela shodnému závěru, že v hypotetickém scénáři bez škodního jednání by žalobkyně dosáhla vyšší návštěvnosti, vyššího počtu placených prokliků a vyššího zisku. Rozdíly mezi jednotlivými odhady proto vyvolávají pochybnosti o přesné výši škody, nikoli o samotné existenci příčinného vztahu mezi protiprávním jednáním a vznikem ušlého zisku. Shora uvedený řetězec příčin a následků odpovídá zjištěným skutečnostem i základnímu logickému uvažování o pravidelném běhu věcí. Lze si jen stěží představit, že by se (s ohledem na skutkové závěry učiněné ze znaleckých posudků) takto intenzivní jednání soutěžitele, který zvýhodňuje vlastní služby a ostatní staví do pozadí, neprojevilo v majetkové sféře žalobkyně.

121. Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že hospodářské výsledky žalobkyně mohly být ovlivňovány dalšími skutečnosti, které jsou způsobilé ovlivnit návštěvnost (nejen) jejího portálu. S těmi se již soud vypořádal v rámci hodnocení důkazů (viz odst. 66 a násl. tohoto odůvodnění). Nadto se opět jedná nanejvýš o skutečnosti mající vliv na případnou otázku výše škody, nikoliv jejího vzniku jako takového či příčinné souvislosti s protiprávním jednám žalované.

122. Lze tedy uzavřít, že jak protiprávní zvýhodňování vlastní služby žalovanou, tak i potlačování konkurence, způsobilo, že portál žalobkyně v rozhodném období dosáhl nižší návštěvnosti a nižšího počtu placených prokliků než by tomu bylo jinak. Protiprávní jednání žalované tak bylo faktickou, podstatnou i adekvátní příčinou ušlého zisku žalobkyně (*srov. obdobně rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4. 2. 2021, č. j. 4 Cmo 170/2020-1338, bod 37*). Tento následek současně spadá do ochranného účelu porušeného zákazu zneužití dominantního postavení. Příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním žalované a vznikem škody žalobkyně proto byla prokázána.

123. Pro úplnost je třeba uvést, že v případě náhrady škody způsobené porušením hospodářské soutěže by z povahy věci (jedná se do velké míry o hypotetické výpočty a prognózy) neměly být některé judikaturní závěry ohledně příčinné souvislosti aplikovány příliš restriktivně, neboť např. závěr o nedostatečnosti vysoké máry pravděpodobnosti vztahu příčiny a následku by mohl vést ke značnému omezení práva na náhradu škody v oblasti hospodářské soutěže (*srov. KRAMAŘÍK, R., PETR, M., SVOBODA, K., SZTEFEK, M., VALDHANS, J. Zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže: Komentář. Wolters Kluwer 2017, k § 4).* Ostatně i sám Ústavní soud uzavírá, že „ušlý zisk je vždy hypotetický, jeho ztrátu proto nelze nikdy určit s naprostou jistotou“ (*srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 348/24, bod 16*).

Ke stanovení skutečné výše škody

124. Jakkoliv by v rámci stanoveného hypotetického scénáře, ve kterém by odpadlo protiprávní jednání žalované, žalobkyně s pravděpodobností hraničící s jistotou dosáhla vyšších zisků, než jakých dosáhla v posuzovaném období, dostatečný skutkový závěr o exaktním stanovení konkrétní výše škody ve smyslu § 4 odst. 1 NáhŠkHS učinit nelze. Jak je vysvětleno výše v rámci hodnocení důkazů (viz odst. 70 a násl.), každý myslitelný pokus o výpočet skutečné výše ušlého zisku má zcela zásadní limity, které jsou vlastností použitých metod. Pomocí nich je možné učinit odhad nanejvýš s přesností řádu. Důvodem této nedostatečnosti jsou stejná úskalí a limity jako v případě

stanovování hypotetického scénáře. Kromě toho soud přihlédl i k tomu, že ani rozhodnutí zahraničních soudů (byť jde o podpůrné zdroje) žádný detailní bezrozporný hypotetický scénář v podstatě nestanovují.

125. Konkrétně není možné stavět výpočet ušlého zisku na hypotetickém scénáři, ve kterém se přítomnost žalované na relevantním trhu zcela odmyslí. Ze skutečnosti, že po rozhodnutí Komise žalovaná projevila snahu upravit své působení na trhu CSS tak, aby již neporušovalo hospodářkou soutěž, plyne jednoznačný zájem žalované na tomto trhu dál působit. K tomu soud podotýká, že předmětem tohoto řízení nebyla otázka, zda tato „nápravná opatření" tomuto cíli dostála či nikoliv. Z rozhodnutí unijních orgánů i znaleckých posudků vyplynulo, že žalovaná byla významným „hráčem" na trhu CSS a (patrně právě i kvůli zneužití svého dominantního postavení) a zaujímala přední příčky mezi CSS, co se ekonomických výsledků týče. Na druhou stranu neexistují kritéria, na základě kterých by bylo možné stanovit, jaký díl z tohoto trhu by se žalované podařilo získat, kdyby postupovala v souladu s pravidly hospodářské soutěže.

126. Další podstatnou okolností, jež činí přesnější vykreslení hypotetického scénáře iluzorním, je nemožnost přesněji stanovit případný konverzní poměr na externí prokliky. Je na místě přisvědčit argumentům žalované, jež brojila proti výpočtu vymezenému v metodě 3 znaleckého posudku. Ta byla totiž ve své části postavena na hypotéze, že každý externí proklik v rámci *Shopping Units* představuje ušlou konverzi, resp. placený proklik. Jinými slovy výpočet stojí na předpokladu, že každý uživatel, který ve skutečnosti klikl na produkt (PLA) v rámci *Shopping Unit*, by v hypotetickém scénáři nejprve ve výsledcích obecného vyhledávání zvolil odkaz konkurenčního CSS a následně na jeho portálu uskutečnil placený proklik na e-shop nabízející příslušné zboží. Takový závěr se spíše příčí obecné představě o chování lidí na internetu. Je totiž třeba vzít v úvahu, že PLA byly v rámci *Shopping Units* zobrazovány přednostně a atraktivně. Uživatel, který pomocí vyhledávače žalované zobrazil určité zboží, nemusel nutně chtít využít službu CSS. Mohl hledat informace o parametrech zboží, technických specifikacích, jejich hodnocení či prostě jen zjistit, jak zboží vlastně vypadá a co vše je možné pořídit on-line. A je nasnadě, proč i v tomto případě kliknul na první zobrazený odkaz, který byl ještě k tomu vizuálně odlišený a atraktivní. Stejně tak ale v žádném případě nelze říci, že žádný z uživatelů nevyhledával tímto způsobem zboží se záměrem využít právě službu CSS. Jinými slovy řečeno, byli bezpochyby i tací uživatelé, kteří se jali vyhledávat produkty s úmyslem využít služeb cenového srovnání a proklik uskutečnili prostřednictvím *Shopping Units* právě proto, že byli protiprávním jednáním žalované odlákáni od konkurence. Změřit poměr těchto osob je však nemožné a dokonce i pro kvalifikovaný odhad chybějí jakékoliv opěrné body. Dynamika nárůstu prokliků přes *Shopping Units* byla totiž zcela enormní. Z provedených důkazů výslovně a exaktně vyplývá masivní, téměř exponenciální nárůst objemu prokliků přes sekce *Shopping Units* v České republice po celou dobu rozhodného období (únor 2013 až červen 2017 (viz odst. 33 tohoto odůvodnění). Jaká část z těchto uživatelů by v hypotetickém scénáři využila namísto srovnávače žalované jiný konkurenční srovnávač zůstává v rovině čirých spekulací a tím i odhad správného konverzního poměru na skutečně provedené externí prokliky.

127. Stanovování hypotetického scénáře a určování výše škody pomocí metod 2 a 4 naráží na relevantní námitky žalované, jimž se soud věnoval v rámci hodnocení důkazů (viz odst. 74 a násl. tohoto odůvodnění). Tyto metody jsou zjednodušeně řečeno postaveny na ekonometrické projekci, která kombinuje historicky odvozenou reakční funkci s reálnými makroekonomickými a tržními daty z rozhodného období. Z tohoto důvodu je lze brát spíše jako podpůrné argumenty posilující závěry o alespoň řádové spolehlivosti výsledků dosažených prostřednictvím metod 1 a 3. To ostatně potvrdila i sama žalobkyně. Problematickou totiž zůstala délka období možného pozorování, počet a výběr použitých regresorů, jakož i využití konkrétních typů matematických funkcí v konkrétních metodách.

128. Další významnou neznámou do stanovení hypotetického scénáře a výpočtu ušlého zisku je problematika nákladů. Nelze upřít jistou míru relevance námitkám žalované, že při výpočtu ušlého

zisku znaleckým zkoumáním nebyly zohledněny veškeré náklady, které být zohledněny měly. Konkrétně žalovaná namítala, že by v případě nárůstu provozu došlo ke zvýšení i dalších nákladových složek žalobkyně než jen „*Direct SEM&SEO*“ (výdaje na IT infrastrukturu, zaměstnance, marketing, zákaznický servis). Ačkoliv žalobkyně tvrdila, že při určení nákladů na jednu konverzi vycházela ze skutečných dat a prostřednictvím analýzy citlivosti určila, jaké náklady jsou pro hypotetický scénář významné a jaké nikoliv, ani výslechem znalců nebylo možné takové závěry spolehlivě ověřit. S ohledem na zcela specifický druh podnikání účastníků, absenci možnosti srovnání a dynamický vývoj na poli informačních technologií by však bylo stanovení přesnějšího odhadu takovýchto nákladů opět jen spekulací. Tato další obtížně odhadnutelná neznámá pak představuje další úskalí na cestě ke stanovení detailnějšího hypotetického scénáře zjištění výše škody.

129. Výše uvedené lze shrnout následovně. V řízení bylo postaveno najisto, že žalobkyně by bez škodního jednání žalované dosáhla vyšší návštěvnosti, vyššího počtu placených prokliků, a tím i vyššího zisku, než jak tomu bylo ve skutečnosti. Konkrétní výše tohoto rozdílu však závisí na mnoha faktorech, z nichž řadu nelze ani při vynaložení rozumného úsilí stanovit blíže než v rovině snadno rozporovatelné spekulace. Zejména jde o extrémní nárůst objemu návštěvnosti, resp. prokliků přes *Shopping Units* a s tím spojené obtíže při pokusech o rozdělení uživatelů mezi žalobkyni, ostatní CSS, službu žalované a jednotlivé internetové obchodníky, dále jde o podíl placené a organické návštěvnosti a v neposlední řadě o rozsah nákladů nutných k dosažení dodatečných výnosů. Použité metody spolehlivě znaleckého zkoumání dokládají vznik ušlého zisku, avšak neposkytují bližší než řádový obraz o jemu odpovídající částce.

K hypotetickému scénáři

130. S přihlédnutím ke všem okolnostem tohoto případu a zejména mezím, jež neumožnují vyjít při stanovení hypotetického scénáře bez dalšího z vývoje na jiném trhu nebo z vývoje žalobkyně před počátkem škodního jednání (viz k tomu *rozsudek Tribunálu ve věci T-612/17, bod 377*) soud tedy stanovil kontrafaktuální scénář následovně.

131. V hypotetickém scénáři žalovaná působí na českém trhu CSS a používá produktové reklamy v *Shopping Units*. Žalovaná však nezneužívá svého dominantního postavení na trhu vyhledávačů, pročež může každý provozovatel CSS za stejných podmínek umístit výsledky srovnání zboží nad placenými a organickými výsledky vyhledávání, tedy na prvním místě ve vyhledávači. Uživatelé tedy nejsou vizuálně lákáni pouze k jednomu provozovateli CSS. Všichni jsou stejně atraktivní. To zajišťuje rovné podmínky hospodářské soutěže pro všechny cenové srovnávače na trhu. Díky tomu pojmově nemůže docházet k odsouvání odkazů na jakoukoliv konkurenční službu CSS na nižší pozice ve výsledcích. Všichni soutěžitelé mají v tomto ohledu stejnou pozici. Výběr konkrétní služby CSS uživatelem tak není nijak ovlivňován tím, v jakém pořadí je odkaz zobrazen při vyhledání konkrétního produktu vyhledávačem.

132. Při aplikaci tohoto hypotetického scénáře veškerá návštěvnost získaná neoprávněně žalovanou v důsledku jejího protiprávního jednání není připisována jen žalobkyni nebo ostatním konkurenčním CSS. Je distribuována mezi všechny včetně samotné žalované. Zároveň je však zachován dynamický vývoj na poli e-commerce. Kromě toho tento hypotetický scénář přihlíží i k dalším skutečnostem, které jsou způsobilé ovlivnit užívání všech srovnávacích služeb. Jde o chování klíčových inzerentů (Alza.cz), rozmach globálních nákupních platforem (tržišť), zejm. z Asie, vstup nové specializované konkurence na trh srovnávačů (Glamy.cz nebo Favi.cz a další) a i o změnu spotřebitelského chování a technologický vývoj, zejména pokud jde o přesun uživatelů ke specializovaným mobilním aplikacím. Hypotetický scénář zohledňuje i námitky žalované spočívající v tom, že pouze část uživatelů, které žalovaná odlákala, by navštívila některý z konkurenčních CSS a provedla konverzi. K žádnému odlákání uživatele, který ve skutečně nechce použít srovnávač cen, k *Shopping Units* nedochází.

133. Ke stanovení hypotetického scénáře pak není nutné do detailů vykreslovat, jak technicky by mělo být provedeno uživatelské prostředí, které by umožnilo uživatelům takovou ničím neovlivněnou volbu mezi poskytovateli služeb CSS učinit. Jednak to není úlohou soudu a jednak shora popsaná úskalí v nyní posuzovaném případě takový závěr ani znemožňují. Účelem stanovení hypotetického scénáře soudem v tomto případě navíc není napovídat žalované, jak by měla své služby upravit v zájmu neporušování hospodářské soutěže, ani hodnotit, zda jí přijatá „nápravná opatření" jsou již dostatečná či nikoliv. Soud v tomto případě stanovuje hypotetický scénář výlučně za účelem rozhodnutí o žalobě, kterou žalobkyně uplatnila svůj nárok na náhradu škody ve formě ušlého zisku.

Určení výše škody soudem

134. Podle § 4 odst. 4 NáhŠkHS nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

135. Shora citované ustanovení § 4 odst. 4 NáhŠkHS pamatuje na situace, kdy není pochyb o tom, že v důsledku porušení pravidel hospodářské soutěže došlo ke vzniku škody, avšak její přesné vyčíslení není možné. Toto pravidlo neznamená volnou diskreci soudu, umožňuje mu však na základě skutkově podložené úvahy stanovit náhradu i v případech, kdy její přesné vyčíslení není dost dobře možné. Tak tomu bylo i v tomto případě. Jinými slovy řečeno, určení výše škody odhadem soudu neznamená, že by soud mohl stanovit její náhradu tak, jak se mu zlíbí. V první řadě platí, že soud musí spravedlivě zohlednit jednotlivé okolnosti případu. To neznamená, že by se v případě pochybností měl přiklonit na stranu poškozeného (*srov. KRAMAŘÍK, R., PETR, M., SVOBODA, K., SZTEFEK, M., VALDHANS, J. Zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže: Komentář. Wolters Kluwer 2017, k § 4*). V intencích těchto obecných pravidel se tedy soud zabýval tím, jakou výši náhrady škody lze žalobkyni přiznat na základě skutkových zjištění, která byla učiněna (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 12. 2016, sp. zn. 23 Cdo 2406/2016*).

136. Při úvaze o tom, že další snahy o zpřesnění výpočtu ušlého zisku nemohou uspět, a je tedy a nutné aplikovat ustanovení § 4 odst. 4 NáhŠkHS, soud přihlédl i k tomu, že v řízení, od jehož zahájení uplynulo více než 6 let, bylo předloženo několik vyčerpávajících znaleckých posudků a vyjádření k nim s rozdílnými výsledky. Při jejich detailním rozboru však vždy vycházejí najevo, že jde o z podstaty sice složité a metodicky pochopitelné, nicméně zároveň imanentně o hypotetické výpočty. Průvodce Komise přitom sám ve bodech 16 a 17 tyto meze připouští, když uvádí, že nelze s určitostí zjistit, jak by se trh přesně vyvíjel, kdyby nedošlo k porušení článků 101 nebo 102 SFEU. Ceny, objemy prodeje a ziskové marže závisí na řadě faktorů a složitých, často strategických interakcích mezi účastníky trhu, které nelze snadno odhadnout. Odhad hypotetického scénáře bez protiprávního jednání bude tedy z definice záviset na množství předpokladů. Z těchto důvodů má určení výše škody v případech týkajících se hospodářské soutěže ze své vlastní povahy výrazná omezení, pokud jde o stupeň jistoty a přesnosti, jaký lze očekávat. Nemůže existovat jediná „pravdivá" hodnota způsobené škody, která by mohla být určena, ale pouze nejlepší odhady na základě domněnek a aproximací.

137. V nyní posuzovaném případě tedy již nebylo účelné ani hospodárné doplňovat dokazování dalšími znaleckými posudky či jinými důkazy. To platí tím spíše, že i když byly metody ve znaleckých posudcích doplněny o nová (reálná) data, stále výpočty stále narážely na metodologické limity dané hypotetičností kontrafaktuálního scénáře. Po zvážení všech okolností tedy soud určil výši škody dle své úvahy. K tomu je třeba dodat, že tento postup je v souladu s ustálenou judikaturou (*např. rozsudek nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2010, sp. zn. 28 Cdo 501/2010, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2020, sp. zn. 32 Cdo 2101/2018, ze dne 26. 7. 2019, č. j. 23 Cdo 2093/2019-497)*, pokud soud své úvahy náležitě odůvodní a vyjde při nich ze všech relevantních skutečností a předložených důkazů.

138. Pokud jde o skutková zjištění, jež posloužila jako podklad úvah o pro určení výše škody odhadem, přihlédl soud zejména k závěrům plynoucím ze znaleckých posudků. Tento postup odpovídá judikaturním závěrům Nejvyššího soudu, podle nichž i méně přesný znalecký podklad může

posloužit jako základ úvahy podle § 136 o. s. ř. (viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2009, sp. zn. 25 Cdo 992/2009*). Není přitom jediného důvodu, aby tomu bylo v případě aplikace § 4 odst. 4 NáhŠkHS jinak.

139. Jak bylo již vysvětleno shora, na základě hodnocení důkazů soud učinil skutkový závěr ohledně řádu, ve kterém se ušlý zisk žalobkyně s pravděpodobností hraničící s jistotou pohybuje (viz odst. 51 a 88 tohoto odůvodnění). Při vymezení výše škody odhadem soud vyšel z toho, že nejvěrohodnější výsledky vyplynuvší ze znaleckého se pohybovaly kolem částky 400 mil Kč (viz odst. 51 tohoto odůvodnění). Tuto částku soud tedy vzal za základ svých úvah a dále ji modifikoval při zohlednění všech zjištěných okolností a relevantních námitek stran. Přihlédl přitom i k zásadě plné náhrady jakož i zákazu nadměrného odškodnění ve smyslu § 4 odst. 1 NáhŠkHS a čl. 3 směrnice.

140. V první řadě soud přihlédl k tomu, že při výpočtu shora uvedené částky nebylo zohledněno možné právně souladné působení žalované na trhu srovnávačů v hypotetickém scénáři (viz odst. 129 tohoto odůvodnění). Dále pak soud přihlédl k absenci konverzního poměru při přepočtu placených prokliků z *Shopping Units* na hypotetickou ztrátu žalobkyně. Zcela relevantní je totiž námitka žalované, že ne každý externí proklik na *Shopping Units* musí při zohlednění hypotetického scénáře znamenat ztrátu konverze žalobkyně (viz odst. 80 a násl. tohoto odůvodnění). Konečně soud přihlédl i k problematice nedostatečného zohlednění dalších nákladů nutných k dosažení hypotetických výnosů (viz odst. 87 tohoto odůvodnění). Všechny tyto okolnosti vedou nutně k závěru, že škoda na straně žalobkyně je nižší než shora uvedených 400 mil. Kč. Proto přistoupil k její úpravě.

141. Soud současně nepřehlédl, že zjištěné limity, z nichž hlavní jsou zmíněny výše, nepůsobí stejnou měrou na všechny použité metody. Neuplatnění konverzního poměru na externí kliknutí se týká především MetAb5ede1f4ca31ody 3, zatímco Metoda 1 vychází z odlišného mechanismu odhadu hypotetické návštěvnosti. K tomu je nutné ještě připomenout nedostatky regresních Metod 2 a 4, které snižují především jejich samostatnou vypovídací hodnotu, nevyvracejí však výsledky zbývajících metod. Naopak nezahrnutí dodatečných nákladů nebo absence právně souladného CSS žalované na trhu se dotýkají všech metod. Nelze proto vycházet z toho, že by každá jednotlivá skutečnost vedla k samostatnému poměrně stejnému snížení výsledku. Takový postup by opomíjel vzájemné překrývání jednotlivých faktorů a skutečnost, že některé z nich již byly alespoň částečně zachyceny ve skutečných vstupních datech. Skutečná návštěvnost, skutečné konverzní poměry a skutečné ceny za proklik navíc již v sobě zahrnovaly působení řady okolností, které mohly hospodářské výsledky žalobkyně rovněž ovlivnit.

142. Soud při své úvaze přihlédl ke skutečnému konverznímu poměru žalobkyně, který se v rozhodném období pohyboval přibližně mezi 43 % a 54 %. Vyšel tedy z toho, že průměrný konverzní poměr v posuzovaném období tvořil 48,5 %, tj. cca 1/2. Bylo by nicméně chybou tento poměr mechanicky aplikovat na celkovou znalecky stanovenou částku, neboť nikoli veškerá návštěvnost zahrnutá do výpočtů sestávala z externích prokliků. U části vstupních údajů již konverzní poměr použit byl. Mechanické zkrácení na polovinu by vedlo ke zjevně nedostatečné náhradě. Proto soud provedl korekci výchozí částky zlomkem 2/3, což činí přibližně 267 mil. Kč. V rámci dalších úvah soud zohlednil zejména problematiku nákladů, které by žalobkyně musela k získání této částky vynaložit, což vedlo k jejímu dalšímu snížení o 5 %. Výslednou částku přibližně 253 mil. Kč pak soud dále zaokrouhlil na 250 mil. Kč, a to s ohledem na primární vstupní data, jejichž přesnost se pohybuje v dimenzích řádu.

143. Soud proto uzavírá, že částka 250 000 000 Kč představuje adekvátní výši škody, kterou lze na základě skutkových zjištění, strukturálních limitů při stanovení hypotetického scénáře, nedostatečnosti použitých metod, dalších okolností tohoto případu a úvah soudu považovat za odpovídající spravedlivému uvážení ve smyslu § 4 odst. 4 NáhŠkHS.

144. Závěrem těchto úvah je třeba dodat, že náhrada škody nemá v kontinentálním právu zásadně sankční povahu a nemůže proto sloužit k odčerpání veškerého prospěchu, který žalovaná svým protiprávním jednáním získala. Přestože žalovaná mohla kvůli přednostnímu zobrazování *Shopping Units* ve vyhledávači skutečně získat i další dodatečné příjmy z prokliků, neznamená to, že veškeré tyto příjmy představují zároveň škodu žalobkyně. Zisk žalované a škoda žalobkyně nejsou v tomto případě spojenými nádobami. Důvodem je skutečnost, že prostřednictvím *Shopping Units* provedli konverzi ve prospěch žalované i takoví uživatelé, které přilákala jejich jedinečná atraktivita, v kontrafaktuálním scénáři, kde však toto neoprávněné zvýhodnění chybí, by však služeb jiného CSS nevyužili. K odčerpání neoprávněného prospěchu získaného protiprávním jednáním žalované, který však není na úkor konkurenčních srovnávačů, pak slouží primárně veřejnoprávní prostředky, včetně pokuty, která byla společnosti Google již uložena byla.

K zavinění

145. Vázanost rozhodnutím dle § 27 NáhŠkHS není dána, pokud jde o otázku zavinění. Je na soudu, aby pro potřeby rozhodnutí o náhradě škody posoudil, zda porušení hospodářské soutěže bylo zaviněné či nikoliv (*srov. KRAMAŘÍK, R., PETR, M., SVOBODA, K., SZTEFEK, M., VALDHANS, J. Zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže: Komentář. Wolters Kluwer 2017, k § 4*). Soud tedy vyšel z ustanovení § 2911 o. z., podle kterého způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti.

146. Jelikož škoda žalobkyni vznikla tím, že žalovaná porušila čl. 102 SFEU, uplatní se presumpce nedbalostního zavinění ve smyslu shora citovaného ustanovení § 2911 o. z. Žalovaná v řízení své zavinění nijak nesporovala, tedy nesnesla žádné tvrzení, jež by směřovalo k tomu, že by její jednání vedoucí ke vzniku škody bylo nezaviněné. Na základě výše uvedeného soud učinil závěr, že i poslední předpoklad vznik nároku na náhradu škody byl splněn.

Promlčení

147. Vznesenou námitku promlčení nároku soud posoudil § 9 NáhŠkHS s přihlédnutím k čl. 10 směrnice, a to v souladu se závěry rozsudku SDEU o položených předběžných otázkách (viz odst. 16 tohoto odůvodnění), na které soud v podrobnostech odkazuje. Dospěl při tom k závěru, že právo žalobkyně na náhradu škody promlčeno není.

148. Promlčecí lhůta nemohla začít plynout dříve, než žalovaná své protiprávní jednání ukončila (§ 9 odst. 2 NáhŠkHS a čl. 10 odst. 2 směrnice) a zároveň nemohla běžet po dobu 1 roku ode dne, kdy nabylo právní moci konečné rozhodnutí vydané orgánem ochrany hospodářské soutěže nebo soudem o tom, že došlo k takovému omezování hospodářské soutěže [§ 9 odst. 3 písm. a) NáhŠkHS a čl. 10 odst. 4 směrnice]. Komise vydala své rozhodnutí o porušení hospodářské soutěže dne 27. 6. 2017. Z rozhodnutí Komise přitom plyne, že k tomuto dni protiprávního jednání žalované stále trvá a vyvolává účinky, tj. nebylo ukončeno (viz odst. 18 a 31 tohoto odůvodnění). Sama žalovaná pak v řízení tvrdila, že k nápravě došlo zavedením tzv. nápravných opatření nejdříve v září 2017. Žalobu žalobkyně podala dne 25. 6. 2020. Je tedy zjevné, že pětiletá promlčecí lhůta od okamžiku ukončení protiprávního jednání uplynout nemohla. K promlčení tedy nedošlo.

Příslušenství

149. Vzhledem k tomu, že žalovaná svůj peněžitý dluh řádně a včas nesplnila, dostala se dnem následujícím po splatnosti dluhu do prodlení, žalobkyně má tedy vůči žalované dále nárok na úroky z prodlení (§ 1968 a § 1970 o. z.) ve výši dle nařízení č. 351/2013 Sb. Žalobkyně vyzvala žalovanou k plnění dne 17. 6. 2020, úrok z prodlení pak požadovala až od 25. 6. 2020. S ohledem na to je zřejmé, že žalobkyně poskytla žalované dostatečnou lhůtu k dobrovolnému plnění (§ 1958 odst. 2 o. z.) a nejpozději dne 25. 6. 2020 byla tedy žalovaná v prodlení.

Závěr

150. Na základě výše uvedeného soud rozhodnul, jak uvedeno ve výrocích tohoto rozsudku, tedy uložil žalované zaplatit žalobkyni z titulu náhrady škody za porušení hospodářské soutěže částku 250 000 000 Kč s příslušenstvím (výrok I.), přičemž výši škody stanovil s přihlédnutím k úvahám uvedeným v odstavcích 134 a násl. tohoto odůvodnění. Lhůta k plnění byla stanovena obecná (§ 160 odst. 1 o. s. ř.). Co do zbývající částky 144 857 000 Kč s příslušenstvím byla žaloba zamítnuta (výrok II.).

Náhrada nákladů řízení

151. Žalobkyně byla v řízení úspěšná jen částečně, soud jí nicméně v souladu s ustanovením § 142 odst. 3 o. s. ř. přiznal výrokem III. nárok na náhradu nákladů řízení v plné výši odpovídající v částce 13 025 985 Kč. Důvodem je skutečnost, že rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu.

152. Žalobkyně byla v řízení zastoupena advokátem, náleží jí proto náhrada nákladů, které vynaložila na své zastupování. A to včetně nákladů na zastupování v řízení o předběžné otázce, podané v rámci řízení nadepsaného (srov. *rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 18. 4. 2024 ve věci C-05/21, bod 95*). Náklady na zastupování byly tvořeny odměnou advokáta podle § 6 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 7, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „AT“). Tarifní hodnotou ve smyslu ust. § 8 odst. 1 AT byla částka 250 000 000 Kč, tedy částka soudem přiznaná (srov. *např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2017, č. j. 25 Cdo 941/2017-482*). Odměna náleží advokátu za:

- šest úkonů právní služby podle AT ve znění účinném od 17. 4. 2020 do 7. 12. 2021 ve výši:
    - 867 600 Kč (výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozborem předcházející návrhu ve věci samé, převzetí a příprava zastoupení, další porada s klientem přesahující 1h, sepis žaloby, sepis repliky k vyjádření žalované, účast na jednání před nadepsaným soudem dne 8. 7. 2021 v rozsahu jednoho úkonu), včetně paušální náhrady hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 AT v témže znění ve výši 1 800 Kč za šest úkonů po 300 Kč;
- jedenáct úkonů právní služby podle AT ve znění účinném od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2024 ve výši:
    - 1 590 600 Kč (sepis vyjádření k odvolání žalované proti usnesení o předložení předběžných otázek ze dne 1. 2. 2022, 5x další porada s klientem přesahující 1h, sepis vyjádření k žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ze dne 11. 3. 2022, jednání s protistranou, sepis vyjádření k otázkám SDEU ze dne 9. 2. 2023 , účast na jednání před SDEU dne 20. 3. 2023 v rozsahu dvou úkonů), včetně paušální náhrady hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 AT v témže znění ve výši 3 300 Kč za jedenáct úkonů po 300 Kč;
- jeden úkon právní služby podle AT ve znění účinném od 1. 1. 2025 do 14. 1. 2026 ve výši:
    - 144 750 Kč (další porada s klientem přesahující 1h), včetně paušální náhrady hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 AT v témže znění ve výši 450 Kč za jeden úkon; a
- jednadvacet úkonů právní služby podle AT ve znění účinném ke dni 15. 1. 2026 ve výši:
    - 3 039 750 Kč (3x další porada s klientem přesahující 1h, sepis repliky na doplněné vyjádření žalované ze dne 12. 5. 2026, návrh na zpřístupnění důkazních prostředků ze dne 14. 5. 2026, sepis námitky podjatosti znalce ze dne 16. 6. 2026, účast na jednání před nadepsaným soudem dne 25. 6. 2026, 12. 8. 2026 a 25. 8. 2026, celkem v rozsahu 12 úkonů, sepis doplnění tvrzení žalobkyně na výzvu soudu ze dne 16. 7. 2026, sepis doplnění vyjádření ze dne 7. 8. 2026 na výzvu soudu, sepis vyjádření k dodatku znaleckého posudku žalované ze dne 21. 8. 2026), včetně

paušální náhrady hotových výdajů vynaložených advokátem podle § 13 odst. 4 AT v témže znění ve výši 9 450 Kč za jednadvacet úkonů po 450 Kč.

153. Advokátu dále náleží náhrada hotových výdajů ve smyslu ust. § 13 odst. 1 AT ve výši:

- 14 334 Kč za cestovné zástupce žalobkyně leteckou dopravou na jednání před SDEU konané dne 20. 3. 2023 ve věci předběžné otázky položené Městským soudem v Praze (sp. zn. C-605/21);
- 2 644 Kč za jízdné zástupce žalobkyně taxislužbou z letiště do místa ubytování a zpět v souvislosti s jednáním před SDEU konaným dne 20. 3. 2023 (sp. zn. C-605/21), (cena jízdného celkem 110,43 EUR, kurz ke dni jízdy 1 EUR = 23,95 Kč);
- 9 491,98 Kč za ubytování zástupce žalobkyně v souvislosti s jednáním před SDEU konaným dne 20. 3. 2023 (sp. zn. C-605/21), (cena ubytování za 1 pokoj 404 EUR, kurz ke dni ubytování 1 EUR = 23,495 Kč);
- 1 863 625 Kč za znalecké posudky a odborné vyjádření (znalecké posudky PKF APOGEO ze dnů 25. 9. 2020 a 21. 8. 2026, a dále odborná vyjádření PKF APOGEO ze dnů 29. 4. 2026 a 7. 8. 2026 a odborné vyjádření Mgr. Gorana Serdareviće, Ph.D., ze dne 6. 8. 2026);
- 122 512,50 Kč za překlad cizozemských rozhodnutí, předložených k důkazu;
- 6 473,50 Kč za sepis notářského zápisu o zjištění stavu věci (informací uvedených na internetu) ze dne 15. 6. 2026 v souvislosti s podáním námitky podjatosti znalce Ing. Milana Broučka.

154. Advokátu též náleží náhrada za promeškaný čas ve smyslu ust. § 14 odst. 1 a 3 ve výši 2 400 Kč (16 započatých půlhodin x 150 Kč) za cestu zástupce žalobkyně na jednání před SDEU konané dne 20. 3. 2023 (doba cesty v jednom směru činila 4 hodiny).

155. Konečně náleží advokátu náhrada za daň z přidané hodnoty ve výši 1 185 574 Kč, kterou je advokát povinen ze své odměny a ze svých náhrad odvést podle zvláštního právního předpisu. Daň z přidané hodnoty se počítá z odměny advokáta, náhrady za promeškaný čas a náhrady hotových výdajů (s výjimkou hotových výdajů za překlady listin, notářské ověření, znalecké posudky a odborná vyjádření PKF Apogeo, ubytování, jízdné a části cestovného zástupce žalobkyně, neboť tyto náklady byly hrazeny včetně DPH a daň je tedy zahrnuta již v jejich vyčíslení; z dokladů předložených žalobkyní plyne, že co se cestovného leteckou dopravou týče, v rozsahu částky 13 844 Kč bylo DPH již zahrnuto v ceně, v rozsahu částky 490 Kč nikoliv), tedy z celkové částky 5 645 590 Kč.

156. Vedle náhrady nákladů na zastupování náleží žalobkyni náhrada zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 100 000 Kč a části zálohy na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši 76 230 Kč. Zálohu na náklady důkazů ve výši 100 000 Kč složila žalobkyně na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 13. 8. 2026, č. j. 1 Cm 22/2020-736. Pravomocným usnesením ze dne 11. 9. 2026, č. j. 1 Cm 22/2020-770 byla příslušnému znaleckému ústavu přiznána odměna ve výši 76 230 Kč, která mu bude vyplacena z uvedené zálohy. O nespotřebované části zálohy rozhodne soud samostatným usnesením.

157. Soud nepřiznal požadovanou odměnu za úkon označený jako „první porada s klientem“, neboť tato je již inherentně zahrnuta v úkonu dle § 11 odst. 1 písm. a) AT, za který byla odměna přiznána (srov. např. *BAMBUŠKOVÁ, Vendula, KOŠINÁROVÁ, Barbora a kolektiv. Advokátní tarif – judikatorní komentář. 2. vyd. Ostrava: CODEXIS publishing, 2026. Převzato z CODEXIS, doplňku LIBERIS, k § 11).* Dále soud nepovažuje za prokázané náklady za ubytování zástupce žalobkyně v souvislosti s jednáním před SDEU v požadované výši 28 475,94 Kč. Z předloženého dokladu vyplývá, že tato částka (resp. částka 1 212 EUR) byla uhrazena za 3 pokoje, ačkoliv žalobkyně požaduje náhradu nákladů na ubytování toliko jediného zástupce (stejně jako pro jediného zástupce

požaduje náhradu cestovného a jízdného). Proto soud přiznal žalobkyni (resp. jejímu zástupci) náhradu nákladů na ubytování ve výši 1/3 této částky. Soud také nepřiznal odměnu za úkon nadepsaný jako „sepis průvodního vyjádření ke znaleckému posudku ze dne 30. 11. 2020; č. l. 92“. Tento úkon nepovažuje za účelný, neboť pouze rekapituluje závěry z předmětného posudku a věnuje se příčinné souvislosti, kterou ovšem rozpracovával již na stranách 26–30 žaloby a v tomto podání nepřinesl takřka žádné nové informace ani tvrzení. Konečně soud nepřiznal odměnu za úkon označený jako „sepis žádosti o konání jednání před Soudním dvorem Evropské unie (dále jen „SDEU“) ze dne 13. 6. 2022“, neboť z obsahu spisu neplyne, že by žalobkyně prostřednictvím svého zástupce takový úkon učinila a sama k tomu ničeho nedokládá.

158. Platební místo bylo stanoveno podle § 149 odst. 1 o. s. ř. O lhůtě k plnění soud rozhodl v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř.

Návrhy na zpřístupnění důkazních prostředků

159. Žalobkyně (dne 14. 5. 2026) a v reakci na to žalovaná (dne 25. 6. 2026) vznesly vzájemně návrhy na zpřístupnění důkazních prostředků ve smyslu ust. § 10 a § 18 NáhŠkHS.

160. Podle § 10 odst. 1 NáhŠkHS před zahájením řízení o náhradě škody způsobené omezováním hospodářské soutěže předseda senátu na návrh navrhovatele, který s určitostí odpovídající dostupným skutečnostem osvědčí věrohodnost svého práva na náhradu škody způsobené omezováním hospodářské soutěže, uloží, je-li to nezbytné a přiměřené k uplatnění práva navrhovatele na náhradu škody, usnesením povinnost tomu, kdo (a) má pod svou kontrolou písemnosti nebo jiné prostředky, kterými lze zjistit stav věci, vymezené jednotlivě nebo souborně jejich společnými vlastnostmi požadované v návrhu (dále jen „dokumenty“), aby je zpřístupnil navrhovateli, nebo (b) měl pod svou kontrolou dokumenty, aby navrhovateli sdělil, kde se podle jeho poznatků dokumenty nacházejí.

161. Podle § 18 odst. 1 NáhŠkHS za podmínek stanovených v tomto dílu předseda senátu uloží povinnost zpřístupnit dokumenty nebo sdělit, kde se nacházejí, také po zahájení řízení o věci samé.

162. Jak plyne ze shora uvedeného ustanovení § 10 odst. 1 NáhŠkHS, podmínkou pro to, aby bylo možné vyhovět návrhu na zpřístupnění důkazního prostředku, je mj., aby byl takový postup nezbytný a přiměřený k uplatnění práva navrhovatele na náhradu škody. Vzhledem k tomu, že o žalobě bylo rozhodnuto, aniž by bylo nutné povinnost zpřístupnění důkazních prostředků ukládat, je zjevné, že tato podmínka splněna nebyla. K tomu soud poznamenává, že v kontextu průběhu celého řízení není zcela zjevné, z jakého důvodu byly oba návrhy podány, neboť pokud jde o skutková zjištění, nedošlo k tomu, že by jakýkoliv důkaz, který by soud považoval za potřebné v této věci provést, kdokoliv odmítal vydat. Oba návrhy účastníků tedy soud vyhodnotil jako zcela nedůvodné, pročež je zamítl (výrok IV. a V.).

163. Co se vrácení jistot složených s těmito návrhy, podle § 12 odst. 4 věta první NáhŠkHS byl-li návrh na zpřístupnění dokumentů pravomocně odmítnut, zamítnut nebo bylo-li řízení o něm pravomocně zastaveno, soud složenou jistotu vrátí. Komentářová literatura k tomu uvádí, že soud musí vydat zvláštní usnesení, jež nelze vydat v rámci rozhodnutí, kterým se řízení o zpřístupnění důkazního prostředku končí, protože v té době ještě nedošlo k pravomocnému ukončení řízení (srov. *KRAMAŘÍK, R., PETR, M., SVOBODA, K., SZTEFEK, M., VALDHANS, J. Zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže: Komentář. Wolters Kluwer 2017, k § 12*). Proto bude o vrácení jistoty rozhodnuto až v návaznosti na právní moc rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně po jeho právní moci domáhat výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

V Praze dne 25. 8. 2026

Mgr. Pavel Pražák v. r.
soudce